

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	<i>I Ανακοινώσεις</i>	
	Επιτροπή	
97/C 88/01	Ecu	1
97/C 88/02	Διαδικασία πληροφόρησης — Τεχνικές προδιαγραφές ⁽¹⁾	2
97/C 88/03	Κρατικές ενισχύσεις — C 56/96 (ex NN 174/95) — Ιταλία	4
97/C 88/04	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση ⁽¹⁾	16
97/C 88/05	Κρατικές ενισχύσεις — C 61/96 (ex N 408/B/96) — Ιταλία	17
97/C 88/06	Προηγούμενη κοινοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση IV/M.900 — BT/Tele-DK/SBB/Migros/UBS) ⁽¹⁾	21

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα (συνέχεια)

Σελίδα

III *Πληροφορίες*

Επιτροπή

97/C 88/07

Εκμετάλλευση τακτικών αεροπορικών γραμμών — Πρόσκληση υποβολής προσφορών, εκ μέρους της Γαλλίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92 του Συμβουλίου για την εκμετάλλευση των τακτικών εποχιακών αεροπορικών γραμμών μεταξύ Rochefort-Saint-Agnan και Paris-Orly 22

Πρόγραμμα Alfa — Πρόσκληση για την υποβολή προτάσεων στα πλαίσια του προγράμματος Alfa (βλέπε σελίδα 3 του εξωφύλλου)

EL

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ecu (*)

18 Μαρτίου 1997

(97/C 88/01)

Ποσό σε εθνικό νόμισμα για μία μονάδα:

Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου	40,1146	Φινλανδικό μάρκο	5,86508
Δανική κορόνα	7,42659	Σουηδική κορόνα	8,94343
Γερμανικό μάρκο	1,94402	Λίρα στερλίνα	0,727592
Δραχμή	306,958	Δολάριο Ηνωμένων Πολιτειών	1,15454
Ισπανική πεσέτα	165,192	Δολάριο Καναδά	1,58507
Γαλλικό φράγκο	6,56126	Γιεν	141,524
Ιρλανδική λίρα	0,740471	Ελβετικό φράγκο	1,67339
Ιταλική λίρα	1956,45	Νορβηγική κορόνα	7,91901
Ολλανδικό φιορίνι	2,18890	Ισλανδική κορόνα	82,1111
Αυστριακό σελίνι	13,6825	Δολάριο Αυστραλίας	1,46553
Πορτογαλικό εσκούδο	195,810	Δολάριο Νέας Ζηλανδίας	1,66313
		Ραντ Νοτίου Αφρικής	5,10539

Η Επιτροπή έθεσε σε λειτουργία τέλεξ αυτόματης απάντησης που διαβιβάζει σε κάθε ενδιαφερόμενο, με απλή κλήση του τέλεξ, τις τιμές μετατροπής στα κυριότερα νομίσματα. Η υπηρεσία αυτή λειτουργεί κάθε μέρα από τις 3.30 μ.μ. μέχρι την επομένη στη 1 μ.μ.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ενεργήσει κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- να καλέσει τον αριθμό τέλεξ 23789 στις Βρυξέλλες,
- να στείλει τα στοιχεία του δικού του τέλεξ,
- να σχηματίσει τον κώδικα «cccc» που θέτει σε ενέργεια το σύστημα αυτόματης απάντησης και επιφέρει την εγγραφή των τιμών μετατροπής του Ecu στο δικό του τέλεξ,
- να μη διακόψει την επικοινωνία πριν από το τέλος του μηνύματος που προαναγγέλλεται με την εγγραφή του κώδικα «ffff».

Σημείωση: Η Επιτροπή έχει επίσης θέσει σε λειτουργία τηλεμοιότυπο αυτόματης απάντησης (αριθ. 296 10 97 και αριθ. 296 60 11) που παρέχουν σε ημερήσια βάση τα δεδομένα για τον υπολογισμό των τιμών μετατροπής που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 (ΕΕ αριθ. L 379 της 30.12.1978, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1971/89 (ΕΕ αριθ. L 189 της 4.7.1989, σ. 1).

Απόφαση 80/1184/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1980 (συνθήκη της Λομέ) (ΕΕ αριθ. L 349 της 23.12.1980, σ. 34).

Απόφαση αριθ. 3334/80/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 349 της 23.12.1980, σ. 27).

Δημοσιονομικός κανονισμός της 16ης Δεκεμβρίου 1980 εφαρμοζόμενος στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ αριθ. L 345 της 20.12.1980, σ. 23).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 345 της 20.12.1980, σ. 1).

Απόφαση του Συμβουλίου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 13ης Μαΐου 1981 (ΕΕ αριθ. L 311 της 30.10.1981, σ. 1).

Διαδικασία πληροφόρησης — Τεχνικές προδιαγραφές

(97/C 88/02)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

- Οδηγία 83/189/ΕΟΚ, της 28ης Μαρτίου 1983, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8).
- Οδηγία 88/182/ΕΟΚ, της 22ας Μαρτίου 1988, για την τροποποίηση της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 81 της 26. 3. 1988, σ. 75).
- Οδηγία 94/10/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1994, που τροποποιεί σημαντικά για δεύτερη φορά την οδηγία 83/189/ΕΟΚ για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών (ΕΕ αριθ. L 100 της 19. 4. 1994, σ. 30).

Κοινοποιήσεις εθνικών σχεδίων τεχνικών προδιαγραφών που ελήφθησαν από την Επιτροπή.

Στοιχεία (*)	Τίτλος	Προθεσμία «status quo» 3 μηνών (?)
97/17/D	Προδιαγραφή έγκρισης BAPT 211 ZV 031/2020 για ραδιοεγκαταστάσεις ανίχνευσης κινήσεων	10. 4. 1997
97/18/F	Σχέδιο απόφασης περί έγκρισης διατάξεων που τροποποιούν και συμπληρώνουν τον κανονισμό ασφαλείας, κατά των κινδύνων πυρκαγιάς και πανικού στα καταστήματα που δέχονται κοινό	9. 4. 1997
97/19/F	Σχέδιο διατάγματος σχετικά με το οποίο λαμβάνονται υπόψη οι απαιτήσεις που συνδέονται, με το περιβάλλον κατά το σχεδιασμό και την κατασκευή συσκευασιών	9. 4. 1997
97/20/B	Τεχνική προδιαγραφή έγκρισης για θερματικό εξοπλισμό που προορίζεται για σύνδεση στις αναλογικές μισθωμένες γραμμές του δημοσίου δικτύου τηλεπικοινωνίας του Βελγίου (BE/SP-202 έκδοση 15. 12. 1995)	14. 4. 1997
97/21/FIN	Απόφαση υπουργείου εμπορίου και βιομηχανίας για την εφαρμογή του διατάγματος για τα υδροποιημένα αέρια	10. 4. 1997
97/22/NL	Διάταγμα που καθορίζει την ημερομηνία έναρξης ισχύος του άρθρου 66 πρώτη παράγραφος στοιχείο δ) του νόμου περί υγείας και ευεξίας των ζώων	14. 4. 1997
97/23/NL	Τροποποιητική διάταξη VI του κανονισμού ΒΡΙ σχετικά με τους κανόνες εμπορίας για σφάγια πουλερικών	14. 4. 1997
97/24/E	Σχέδιο βασικού διατάγματος με το οποίο εγκρίνεται ο κανονισμός περί εκρηκτικών	15. 4. 1997
97/25/I	Επείγοντα μέτρα για την πρόληψη της ρύπανσης από βενζόλιο — (Εφαρμογή της οδηγίας 94/63/ΕΚ και του άρθρου 6 της οδηγίας 85/210/ΕΚ)	11. 4. 1997
97/26/D	Οδηγίες περί: — ελέγχου καταλληλότητας, εγκατάστασης δικακρίθωσης, συντήρησης συσκευών μέτρησης για συνεχείς μετρήσεις εκπομπών και για το συνεχή προσδιορισμό μεγεθών αναφοράς ή/και λειτουργίας για τη συνεχή επίβλεψη των εκπομπών ορισμένων ουσιών, — αξιολόγησης συνεχών μετρήσεων εκπομπών, — εκτίμησης των μετρήσεων αριθμού αιθάλης σε συστήματα καύσης EL θερμομαντικού πετρελαίου	16. 4. 1997
97/27/I	Κανονισμός εφαρμογής του νόμου 425 της 6/10/95 περί των χαρακτηριστικών των αυτομάτων, ημιαυτομάτων και ηλεκτρονικών συσκευών και μηχανημάτων ψυχαγωγίας και παιχνιδιού δεξιοτεχνίας και των συσκευών που είναι κατάλληλες για μικρή διανομή	14. 4. 1997
97/28/A	RVS 8S.06.22 Εργασίες επικάλυψης, ασφαλικές επικάλυψεις, κυλινδρικομένη άσφαλτος τροποποιημένη με πολυμέρη	17. 4. 1997
97/29/FIN	Διάταγμα σχετικά με την τροποποίηση του διατάγματος περί χρήσης των οχημάτων στο δρόμο	15. 4. 1997
97/30/A	Σχέδιο για γνωμοδότηση ενός νόμου περί τροποποίησης του νόμου της καρινθίας περί συγκεντρώσεων (Zl. Ver-166/1/1997)	(*)
97/31/FIN	Διατάξεις του υπουργείου ναυτιλίας σχετικά με τις ναυαγοσωστικές συσκευές	23. 4. 1997
97/32/UK	Ασφάλεια μικρών εμπορικών πλοίων εργασίας και πλοίων πιλότων, κώδικας πρακτικής και σχετικό σχέδιο κανονισμών κανονισμοί εμπορικής ναυτιλίας (μικρά πλοία εργασίας και πλοία πιλότοι) του 1997	25. 4. 1997

Στοιχεία (*)	Τίτλος	Προθεσμία «status quo» 3 μηνών (²)
97/33/UK	Ασφάλεια μικρών εμπορικών σκαφών που λειτουργούν από καθορισμένο σημείο αναχώρησης — Κώδικας πρακτικής	25. 4. 1997
97/34/D	Τεχνικοί κανόνες για αποθήκες ποτών TRSK 313 «Μόνιμες ηλεκτρικές συσκευές για την αναγγελία επικίνδυνων για την υγεία συγκεντρώσεων διοξειδίου του άνθρακα. Απαιτήσεις για τη λειτουργία και διαδικασία δοκιμής»	23. 4. 1997
97/35/NL	Γνωστοποίηση στη ναυτιλία σχετικά με τη μεταφορά ξυλείας ως φορτίου καταστρώματος, κώδικας μεταφοράς ξυλείας με πλοία	24. 4. 1997
97/36/NL	Γνωστοποίηση στη ναυτιλία σχετικά με τη μεταφορά ξυλείας ως φορτίου καταστρώματος, κώδικας μεταφοράς ξυλείας με πλοία	24. 4. 1997
97/37/UK	Κανονισμοί περί τροφίμων (έλεγχος, ακτινοβολήσης) (τροποποίηση), οι προτάσεις αυτές έχουν εφαρμογή μόνο στο Ηνωμένο Βασίλειο, εντούτοις η Βόρειος Ιρλανδία θα θεσπίσει παράλληλους κανονισμούς	23. 4. 1997
97/38/B	Σχέδιο βασικού διατάγματος για την απαγόρευση της εμπορίας ειδών διατροφής αναμειγμένων με αντικείμενα	(³)
97/39/GR	Τεχνικός κανονισμός «Απόφαση ΑΧΣ για την τροποποίηση του άρθρου 91 μέρος Ι ΙΙ παράγραφος 3 του κώδικα τροφίμων-κορν-μπήφ (corned beef)»	25. 4. 1997
97/40/GR	Τεχνικός κανονισμός «χρήση του όρου οικολογικό»	25. 4. 1997
97/51/UK	Κανονισμοί περί προϊόντων βοοειδών (παραγωγή και αποστολή) 1997	(³)
97/69/B	Σχέδιο βασικού διατάγματος σχετικά με τα τεχνικά χαρακτηριστικά και την έγκριση οχημάτων μεταφοράς αξιών τα οποία χρησιμοποιούνται από επιχειρήσεις ασφαλείας και εσωτερικές υπηρεσίες ασφαλείας	(³)
97/70/B	Σχέδιο βασικού διατάγματος σχετικά με τη ρύθμιση ορισμένων μεθόδων προστασίας των μεταφορών αξιών	(³)
97/71/B	Σχέδιο υπουργικής απόφασης σχετικά με τη διαδικασία έγκρισης των συστημάτων προστασίας αξιών	(³)
97/72/B	Σχέδιο υπουργικής απόφασης σχετικά με τη διαδικασία ελέγχου των οχημάτων μεταφοράς αξιών που χρησιμοποιούνται από επιχειρήσεις ασφαλείας και εσωτερικές υπηρεσίες ασφαλείας	(³)
97/77/UK	Κανονισμοί περί ποριόντων βοοειδών (παραγωγή και αποστολή) του 1997	(³)

(¹) Έτος — αριθμός καταχώρησης — κράτος μέλος που θεσπίζει τις προδιαγραφές.

(²) Περίοδος κατά την οποία το σχέδιο δεν μπορεί να εκδοθεί.

(³) Το «status quo» δεν ισχύει λόγω αποδοχής, εκ μέρους της Επιτροπής, του επείγοντος χαρακτήρα.

(⁴) Το «status quo» δεν ισχύει λόγω τεχνικών προδιαγραφών ή άλλων απαιτήσεων συνδεδεμένων με φορολογικά ή δημοσιονομικά μέτρα, κατά την έννοια του άρθρου 1 σημείο 9 δεύτερο εδάφιο τρίτη περίπτωση της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ.

(⁵) Λήξη διαδικασίας πληροφόρησης.

Η Επιτροπή υπενθυμίζει την απόφαση «CIA Security» που εξεδόθη στις 30 Απριλίου 1996, σχετικά με την υπόθεση C-194/94, σύμφωνα με την οποία το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κρίνει ότι τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ πρέπει να ερμηνεύονται υπό την έννοια ότι οι ιδιώτες μπορούν να ζητήσουν από τα εθνικά δικαστήρια να αρνηθούν την εφαρμογή των εθνικών τεχνικών προδιαγραφών που δεν έχουν κοινοποιηθεί όπως επιβάλλει η οδηγία.

Η ανωτέρω απόφαση επικυρώνει την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 1986 (ΕΕ αριθ. C 245 της 1. 10. 1986, σ. 4).

Έτσι, εφόσον παραγνωρισθεί η υποχρέωση κοινοποίησης, οι εθνικές τεχνικές προδιαγραφές καθίστανται ανεφάρμοστες με αποτέλεσμα να μην μπορούν να επιβληθούν στους ιδιώτες.

Για περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με τις κοινοποιήσεις αυτές, μπορείτε να απευθύνεσθε στις εθνικές υπηρεσίες οι οποίες αναφέρονται στον κατάλογο που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. C 324 της 30ής Οκτωβρίου 1996.

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

C 56/96 (ex NN 174/95)

Ιταλία

(97/C 88/03)

(Άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας)

Ανακοίνωση της Επιτροπής απευθυνόμενη προς τα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερομένους, δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, σχετικά με διάφορες ενισχύσεις που χορήγησε η Ιταλία στον τομέα της ζάχαρης

Με την κατωτέρω επιστολή, η Επιτροπή ενημέρωσε την ιταλική κυβέρνηση για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία.

«Με ημερομηνία 15 Φεβρουαρίου 1995, 27 Ιουνίου 1995 και 27 Ιουλίου 1995, η Επιτροπή παρέλαβε καταγγελία σχετικά με τις ενισχύσεις υπέρ των βιομηχανικών μονάδων ζάχαρης στο Celano και Castiglion Fiorentino.

Στα πλαίσια της ως άνω καταγγελίας και κατόπιν πληροφοριών που προσκόμισαν οι ιταλικές αρχές με επιστολή της 22ας Αυγούστου 1995, η Επιτροπή έλαβε γνώση των ενισχύσεων αυτών. Με την ίδια επιστολή των ιταλικών αρχών οι ενισχύσεις αυτές κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή.

Η Επιτροπή εκφράζει τη λύπη της για το γεγονός ότι τα εν λόγω μέτρα τέθηκαν σε εφαρμογή χωρίς να της έχουν κοινοποιηθεί προηγουμένως, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Καλεί, συνεπώς, την ιταλική κυβέρνηση να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την τήρηση στο μέλλον της υποχρέωσης αυτής για προηγούμενη κοινοποίηση.

Η Επιτροπή πληροφορεί την ιταλική κυβέρνηση ότι αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγήθηκαν υπέρ της βιομηχανίας ζάχαρης στο Celano, με απόφαση της CIPE (Comitato Interministeriale per la Programmazione Economica — Διυπουργική Επιτροπή Οικονομικού Προγραμματισμού) στις 12 Απριλίου 1988, 12 Σεπτεμβρίου 1989, 2 Φεβρουαρίου 1990 και 26 Ιουλίου 1990, συμπεριλαμβανομένης της ενίσχυσης για την αγορά της βιομηχανίας αυτής, καθώς και σχετικά με την ενίσχυση που χορηγήθηκε πριν από τη σύναψη προληπτικού συμβιβασμού πώλησης της εταιρείας NUSAM, υπό μορφή αύξησης κεφαλαίου για ποσό ύψους 2,5 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, και σχετικά με τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν υπέρ της βιομηχανίας ζάχαρης Castiglion Fiorentino με απόφαση της CIPE στις 2 Αυγούστου 1991 και 16 Απριλίου 1992, συμπεριλαμβανομένης της ενίσχυσης για την αγορά αυτής της βιομηχανίας.

Η Επιτροπή έκρινε τα μέτρα αυτά, βάσει των στοιχείων που διαθέτει, ως λειτουργικές ενισχύσεις χωρίς μόνιμο αποτέλεσμα για την ανάπτυξη του εν λόγω τομέα. Ως εκ τούτου είναι ασυμβίβαστα με την κοινή αγορά. Οι ενισχύσεις αυτές πληρούν τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 92 παρά-

γραφος 1 της συνθήκης χωρίς να μπορούν να υπαχθούν στις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού.

Για την έγκριση της απόφασης αυτής, η Επιτροπή προέβη στις ακόλουθες εκτιμήσεις.

A. Ενίσχυση υπέρ της βιομηχανίας ζάχαρης στο Celano

1. Με απόφαση της CIPE στις 30 Μαΐου 1985, οι ιταλικές αρχές επέτρεψαν στη RIBS (Risanamento Industriale Zuccheri — Εξυγίανση βιομηχανιών ζάχαρης, χρηματοδοτική εταιρεία με κρατική συμμετοχή), να μετάσχει στο κεφάλαιο της εταιρείας NUSAM, ιδιοκτήτριας της βιομηχανίας Celano και να χορηγήσει δάνειο με επιδοτούμενο επιτόκιο για την αναδιάρθρωση των βιομηχανιών ζάχαρης του Celano και Strongoli.

Επρόκειτο για συμμετοχή στο κεφάλαιο της εταιρείας αυτής ύψους 10 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, που πραγματοποιήθηκε σε συνθήκες αγοράς (σύμφωνα με την εκτίμηση της Επιτροπής κατά την εξέταση της ενίσχυσης αυτής βάσει των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης), και για επιδοτούμενα δάνεια (σε δόσεις) ύψους 35 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, με εξόφληση σε 15ετία με πενταετή περίοδο χάριτος (πληρωμή μόνο των επιδοτούμενων επιτοκίων). Οι ενισχύσεις αυτές χορηγήθηκαν για την αναδιάρθρωση και τον εκσυγχρονισμό των δύο προαναφερόμενων βιομηχανιών βάσει σχεδίου του τομέα που προέβλεπε ο νόμος πλαίσιο αριθ. 700/83, για συνολική επένδυση ύψους ± 49 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, για περίοδο πέντε ετών.

Η εν λόγω ενίσχυση κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή σύμφωνα με τους κανόνες ανταγωνισμού της συνθήκης. Η Επιτροπή με επιστολή προς τις ιταλικές αρχές, SG(85) D/10160, δεν προέβαλε αντίρρηση κατά του μέτρου αυτού υπό την έννοια των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης. Με την ευκαιρία αυτή η Επιτροπή θεώρησε ότι η συγκεκριμένη ενίσχυση εντασσόταν στο εθνικό σχέδιο πλαίσιο που προέβλεπε ο νόμος αριθ. 700/83, έναντι του οποίου η Επιτροπή δεν είχε εκφράσει επίσης αντίρρηση δυνάμει των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης με επιστολή SG(84) D/6750.

2. Με απόφαση της CIPE στις 6 Αυγούστου 1987, οι ιταλικές αρχές, μετά τη διαπίστωση ότι υπήρχε ανάγκη συμπληρωματικού ποσού 13 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών για την υλοποίηση των επενδύσεων στη βιομηχανία Celano, που προβλέπονταν στο σχέδιο το οποίο ενέκρινε η Επιτροπή, ενέκριναν την αύξηση της χρηματοδότησης (με επιδοτούμενο επιτόκιο) εκ μέρους της RIBS, μόνο για τη βιομηχανική μονάδα του Celano μέχρι του ποσού των 35 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών. Το χρηματοοικονομικό άνοιγμα της RIBS θα μειωνόταν συνολικά (σε 6 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες) μετά από χρηματοδότηση βάσει του νόμου αριθ. 64/86. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, η απόφαση αυτή δεν υλοποιήθηκε ποτέ και οι ενισχύσεις δεν χορηγήθηκαν.

3. Με απόφαση της CIPE στις 12 Απριλίου 1988, οι ιταλικές αρχές επέτρεψαν στη RIBS, μετά από μείωση του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρείας από 26 σε 13 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες, να μετάσχει στην ανασύσταση του μετοχικού κεφαλαίου με ποσό ύψους 5 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών και να χορηγήσει προκαταβολή 6 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών έναντι ενδεχόμενης ισόποσης συνεισφοράς βάσει του νόμου αριθ. 64/86. Με βάση αυτή την απόφαση, πραγματοποιήθηκε μόνο αύξηση κεφαλαίου ύψους 5 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών. Σύμφωνα με τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή, η εν λόγω συνεισφορά σε κεφάλαιο δεν πραγματοποιήθηκε σε συνθήκες αγοράς, δεδομένου ότι προέβλεπε τη συμμετοχή στο κεφάλαιο της εταιρείας NUSAM για μια πενταετία με εξαγορά της συμμετοχής αυτής εκ μέρους εταίρων του ιδιωτικού τομέα στην ονομαστική αξία της συμμετοχής. Η συμμετοχή αυτή εκφράζεται, σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Επιτροπής, σε ακαθάριστη ένταση ενίσχυσης $\pm 52\%$ του ποσού της αύξησης κεφαλαίου ύψους 5 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών. Επιπλέον, με απόφαση της CIPE στις 26 Ιουλίου 1990, η συμμετοχή αυτή θα μηδενιστεί προκειμένου να καλυφθούν οι ζημιές διαχείρισης (βλέπε σημείο 6.2 κατωτέρω).

Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, η νέα συνεισφορά σε κεφάλαιο εκ μέρους της RIBS ήταν αναγκαία λόγω της αύξησης του κόστους των προγραμματιζόμενων επενδύσεων για την αναδιάρθρωση που ενέκρινε η Επιτροπή. Κανένα άλλο σχέδιο αναδιάρθρωσης δεν υποβλήθηκε στη RIBS. Επιπλέον, κατά τη διάρκεια της χρήσης 1987, η εταιρεία NUSAM καταχώρησε ζημιές διαχείρισης ύψους ± 13 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών.

4. Στις 11 Αυγούστου 1989, συνεπεία της οικονομικής και περιουσιακής κρίσης της NUSAM, ιδιοκτήτριας του εν λόγω εργοστασίου ζάχαρης, η βιομηχανική μονάδα του Celano μισθώθηκε από την εταιρεία SADAM (με δικαίωμα προτίμησης της τελευταίας σε περίπτωση πώλησης).

Με απόφαση της CIPE στις 12 Σεπτεμβρίου 1989, επιτράπη στη RIBS να προβεί σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την ολοκλήρωση του μισθωτηρίου συμβολαίου μεταξύ της NUSAM και της SADAM. Η RIBS χορήγησε εγγύηση υπέρ της SADAM εντός του ορίου

των 2 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, προκειμένου να "εγγυηθεί την κάλυψη των εγγυήσεων της NUSAM" όσον αφορά τις προηγούμενες υποχρεώσεις της τελευταίας. Η εγγύηση αυτή έληξε στις 17 Δεκεμβρίου 1991 κατά τη μεταβίβαση της κυριότητας της εν λόγω βιομηχανίας. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, η αξία της εγγύησης όπως χορηγήθηκε υπολογίζεται σε 12 εκατομμύρια ιταλικές λίρες.

5. Με απόφαση της CIPE στις 2 Φεβρουαρίου 1990, επιτράπη στη RIBS να χορηγήσει εγγύηση υπέρ της SADAM εντός του ορίου των 11 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, για την εξόφληση εκ μέρους της NUSAM του ανωτέρω ποσού, το οποίο αντιστοιχεί στις επενδύσεις που υλοποιήθηκαν από τη SADAM για λογαριασμό της ιδιοκτήτριας (NUSAM) στη βιομηχανική μονάδα του Celano κατά την περίοδο μίσθωσης της βιομηχανίας ζάχαρης. Η αξία της εγγύησης αυτής, η οποία χορηγήθηκε από τις 15 Μαρτίου 1990 έως τις 17 Δεκεμβρίου 1991, υπολογίζεται, σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, σε 57,75 εκατομμύρια ιταλικές λίρες.

6. Με απόφαση της CIPE στις 26 Ιουλίου 1990, επιτράπη στη RIBS να παρέμβει προκειμένου να επιτραπούν, αφενός, η σύναψη προληπτικού πωχευτικού συμβιβασμού (διαδικασία που προβλέπει η ιταλική νομοθεσία σύμφωνα με την οποία είναι δυνατόν να αποφευχθεί η πτώχευση της εταιρείας υπό τον όρο ότι η τελευταία μπορεί να ικανοποιήσει τουλάχιστον το 40% των εγχειρδγράφων πιστώσεων), και αφετέρου, η πώληση της βιομηχανικής μονάδας του Celano στην εταιρεία SADAM.

6.1. Η απόφαση αυτή παρείχε στη RIBS τη δυνατότητα:

— να παραιτηθεί από την υποθήκη επί της βιομηχανικής μονάδας του Celano που καλύπτει ως εγγύηση την υπολειπόμενη πίστωση ύψους 17,5 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών έναντι της NUSAM και να κατατάξει (την πίστωση αυτή) μετά την εξόφληση των άλλων εγχειρδγράφων πιστωτών,

— να εγκρίνει την πώληση της βιομηχανικής μονάδας του Celano στη SADAM στην τιμή των 15 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, μέσω της ανάληψης εκ μέρους της εταιρείας (SADAM) της αποπληρωμής του τμήματος του υπόλοιπου χρέους (μετά τη "μεταβολή κατάταξης" όπως αναφέρεται ανωτέρω) της NUSAM έναντι της RIBS που αντιστοιχεί στο ποσό αυτό. Σύμφωνα με τον καταγγέλλοντα, η τιμή που κατέβαλε η SADAM ήταν, λόγω των παρεμβάσεων της RIBS, κατώτερη από την αξία του ενεργητικού (η οποία εκτιμάται σε 31,8 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες).

Σχετικά με το θέμα αυτό, η Επιτροπή σημείωσε ότι η εταιρεία SADAM ήταν πιστώτρια έναντι της NUSAM κατά 11 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες, πίστωση από την οποία η SADAM παραιτείται,

— να επαναφέρει την πενταετή περίοδο χάριτος (εξόφληση μόνο των επιδοτούμενων επιτοκίων), υπέρ της εταιρείας SADAM για την πίστωση ύψους 15 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών. Οι όροι αυτής της παρέμβασης δεν είναι γνωστοί στην Επιτροπή.

6.2. Σύμφωνα με τις πληροφορίες του καταγγέλλοντος, πριν από τη σύναψη του προληπτικού πτωχευτικού συμβιβασμού της εταιρείας NUSAM, το κεφάλαιο της εν λόγω εταιρείας μηδενίστηκε προκειμένου να καλυφθούν οι ζημιές διαχείρισης. Η RIBS συμμετείχε ως μέτοχος σε περαιτέρω αύξηση του κεφαλαίου της εταιρείας ύψους 2,5 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών μέσω της παραίτησης από την αποπληρωμή για το ίδιο ποσό της προαναφερθείσας ενυπόθηκτης πίστωσης.

6.3. Με την ίδια απόφαση της CIPE στις 26 Ιουλίου 1990, επιτράπη στη RIBS, με την προϋπόθεση υλοποίησης του προληπτικού πτωχευτικού συμβιβασμού σε ό,τι αφορά τα περιουσιακά στοιχεία της NUSAM, να συμμετάσχει επί μια πενταετία στο κεφάλαιο της SADAM με ποσό 8 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, με εξαγορά αυτής της συμμετοχής εκ μέρους εταιρών του ιδιωτικού τομέα στην ονομαστική αξία της συμμετοχής· η συμμετοχή αυτή ισοδυναμεί, σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Επιτροπής, με ακαθάριστη ένταση ενίσχυσης 47% (43,7% ακαθάριστη ενίσχυση σύμφωνα με τους υπολογισμούς των ιταλικών αρχών) του ποσού της συμμετοχής. Η RIBS έλαβε, επιπλέον, την έγκριση να χορηγήσει υπέρ της SADAM χρηματοδότηση ύψους 11 000 εκατομμυρίων ιταλικών λιρών υπό μορφή επιδοτούμενου δανείου 15ετούς διάρκειας, χωρίς αποπληρωμή του κεφαλαίου για μια πενταετία, με επιτόκιο 2,025% για την πρώτη πενταετία και 8,1% για την τελευταία δεκαετία σε σχέση με επιτόκιο αγοράς 12,65% που καθόρισαν οι ιταλικές αρχές· η πίστωση αυτή συνιστά ενίσχυση 47,4% σύμφωνα με τους υπολογισμούς των ιταλικών αρχών (53,8% σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Επιτροπής). Βάσει της απόφασης της CIPE στις 26 Ιουλίου 1990, οι χρηματοδοτικοί αυτοί πόροι εκ μέρους της RIBS θα επιτρέψουν τη “χρηματοδότηση της διαχείρισης της εν λόγω εταιρείας”.

7. Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν τις ανωτέρω ενισχύσεις. Βάσει των ανακοινθέντων εγγράφων, προκύπτει (εκ των υστέρων) ότι οι ανωτέρω παρεμβάσεις των εν λόγω αρχών μέσω της RIBS επέτρεψαν κατά την περίοδο 1986-1994 την υλοποίηση επενδύσεων στη βιομηχανική μονάδα του Celano για συνολικό ποσό 91,6 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών.

Σύμφωνα με τις αρχές αυτές, οι παρεμβάσεις της RIBS επέτρεψαν την αναδιάρθρωση του τομέα ζαχαρότευτλων/ζάχαρης στις ζώνες Δ1, (Viterbo), E (Rieti, Chieti, L'Aquila, Pescara, Teramo) και ΣΤ (Roma, Latina), που προβλέπεται στα σχέδια του τομέα της ζάχαρης στην Ιταλία. Βάσει των στοιχείων των ιταλικών αρχών, οι ανωτέρω ενισχύσεις χορηγήθηκαν με βάση:

— το συγκεκριμένο σχέδιο παρεμβάσεων που βασίζεται στο νόμο αριθ. 700/83 (κανόνες για την εξυγίανση, την αναδιάρθρωση και την ανάπτυξη του τομέα της ζάχαρης), ο οποίος συνιστά τη νομική βάση του εθνικού σχεδίου αναδιάρθρωσης του τομέα ζαχαρότευτλων/ζάχαρης για την περίοδο 1984/85 έως 1989/90,

— και το νόμο αριθ. 209/90 (νόμος ο οποίος συνιστά τη νομική βάση για την ενημέρωση του εθνικού σχεδίου αναδιάρθρωσης του τομέα ζαχαρότευτλων/ζάχαρης του 1984 που προβλέπει εθνικές παρεμβάσεις για την περίοδο 1991 έως 1996).

Οι παρεμβάσεις αυτές είχαν ως αποτέλεσμα:

— το κλείσιμο των βιομηχανικών μονάδων ζάχαρης στο Avezzano (1986) και Latina (1992),

— την παύση της παραγωγής ζαχαρότευτλων στις οριακές περιοχές (επαρχίες της Campania, Frosinone),

— τη διάσωση της παραγωγής ζαχαρότευτλων στις άλλες περιοχές με μεγαλύτερη παραγωγική ικανότητα,

— την αύξηση του μέσου όρου καλλιεργούμενων εκτάσεων ζαχαρότευτλων ανά εκμετάλλευση στις ενδιαφερόμενες περιοχές, χωρίς αύξηση της παραγόμενης ποσότητας,

— τη διατήρηση των καλλιεργούμενων εκτάσεων που προβλέπονται στα σχέδια του προαναφερόμενου τομέα (\pm 12 000 εκτάρια).

Όσον αφορά τη βιομηχανική μονάδα του Celano, η οποία, για δύο ετήσιες περιόδους εμπορίας, παρείχε, μεταξύ άλλων, τη δυνατότητα για περίοδο μεταποίησης 90 ημερών (ανώτερη από το μέσο όρο στην Ιταλία), η Επιτροπή παρατήρησε ότι, σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, οι ανωτέρω παρεμβάσεις οδήγησαν:

— σε αύξηση της ικανότητας μεταποίησης από 3 700 τόνους ζαχαρότευτλων ημερησίως σε 7 000 τόνους ζαχαρότευτλων ημερησίως,

— σε αύξηση της ικανότητας παραγωγής κρυσταλλικής ζάχαρης από 480 σε 800 τόνους ημερησίως με αποτέλεσμα να περιοριστεί στο ελάχιστο η αποδεματοποίηση του υγρού προϊόντος,

— σε μείωση της κατανάλωσης ενέργειας από 409 σε 330 κιλά καυσίμων/ανά τόνο ζάχαρης από το 1985 έως το 1994,

— σε μεγαλύτερη αξιοποίηση των υποπροϊόντων μέσω της παραγωγής αποξηραμένου πολτού (250 τόνοι ημερησίως).

B. Ενίσχυση υπέρ της βιομηχανίας ζάχαρης στο Castiglione Fiorentino

1. Με απόφαση της CIPE στις 11 Οκτωβρίου 1984, οι ιταλικές αρχές επέτρεψαν στη RIBS να μετάσχει στο κεφάλαιο της εταιρείας Castiglione SPA και να χορηγήσει δάνειο με επιδοτούμενο επιτόκιο για την αναδιάρθρωση της βιομηχανίας ζάχαρης του Castiglione Fiorentino.

Επρόκειτο για συμμετοχή στο κεφάλαιο της εταιρείας αυτής με ποσό 12 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, που πραγματοποιήθηκε σε συνθήκες αγοράς, σύμφωνα με την εκτίμηση της Επιτροπής κατά την εξέταση της ενίσχυσης αυτής βάσει των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης, και για επιδοτούμενα δάνεια ύψους 24 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, με αποπληρωμή σε 15ετία με πενταετή περίοδο χάριτος (εξόφληση μόνο των επιδοτούμενων επιτοκίων), προκειμένου να επιτευχθεί η αναδιάρθρωση και ο εκσυγχρονισμός της προαναφερθείσας βιομηχανικής μονάδας βάσει σχεδίου του τομέα που προέβλεπε ο νόμος πλαίσιο αριθ. 700/83, για συνολική επένδυση ύψους ± 62 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, για περίοδο πέντε ετών.

Η εν λόγω ενίσχυση κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή σύμφωνα με τους κανόνες ανταγωνισμού της συνθήκης. Η Επιτροπή, με επιστολή προς τις ιταλικές αρχές SG(84) D/16010, δεν προέβαλε αντίρρηση κατά του μέτρου αυτού υπό την έννοια των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης. Με την ευκαιρία αυτή η Επιτροπή θεώρησε ότι η συγκεκριμένη ενίσχυση εντασσόταν στο εθνικό σχέδιο πλαίσιο που προέβλεπε ο νόμος αριθ. 700/83, έναντι του οποίου η Επιτροπή δεν είχε εκφράσει επίσης αντίρρηση δυνάμει των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης με την επιστολή SG(84) D/6750.

Βάσει των διευκρινίσεων των ιταλικών αρχών, οι προγραμματισμένες επενδύσεις στο σχέδιο αναδιάρθρωσης της επιχείρησης πραγματοποιήθηκαν με κάποια καθυστέρηση, γεγονός που είχε ως αποτέλεσμα αύξηση του κόστους κατά ± 10,5 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες. Σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, η κατάσταση αυτή οδήγησε σε σημαντικές χρηματοοικονομικές δυσχέρειες της επιχείρησης.

2. Σύμφωνα με τις διαβεβαιώσεις του καταγγέλλοντος, που επιβεβαιώθηκαν από την έκθεση για τον ισολογισμό της RIBS για το 1991, με απόφαση της CIPE της 2ας Αυγούστου 1991, η οποία δεν κοινοποιήθηκε από τις ιταλικές αρχές, η RIBS χορήγησε εγγύηση προκειμένου να καταστεί δυνατό το άνοιγμα πιστωτικού κονδυλίου μέχρι 40 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών υπέρ της εν λόγω εταιρείας, που θα επέτρεπε την ομαλή εξέλιξη της περιόδου εμπορίας 1991. Πράγματι, λόγω των δυσχερειών του Federconsorzi, του βασικού μετόχου της εταιρείας Castiglione SPA, οι τράπεζες δεν χορήγησαν τους αναγκαίους χρηματοδοτικούς πόρους. Εν τω μεταξύ, η

εταιρεία Castiglione SPA τέθηκε υπό ελεγχόμενη διοίκηση. Σύμφωνα με τα στοιχεία του καταγγέλλοντος, η εν λόγω εταιρεία είχε καταχωρήσει κατά την προηγούμενη διετία ζημιές διαχείρισης ύψους 1,7 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών και 4,6 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών αντιστοίχως για τα έτη 1990 και 1991. Επιπλέον, η περιουσιακή κατάσταση της εταιρείας (που χαρακτηριζόταν από έλλειψη κεφαλαίων) δεν δικαιολογούσε, κατά τον καταγγέλλοντα, την εξυγίανση της εταιρείας, όπως επιβάλλεται από τον ιταλικό νόμο περί της ελεγχόμενης διοίκησης των εταιρειών. Οι ιταλικές αρχές δεν προσκόμισαν στοιχεία σχετικά με αυτή την παρέμβαση.

3. Με απόφαση της CIPE της 16ης Απριλίου 1992, εγκρίθηκε ένα νέο σχέδιο παρέμβασης όσον αφορά τη βιομηχανική μονάδα ζάχαρης του Castiglione Fiorentino υπέρ της εταιρείας-ομίλου Castiglione SPA, της οποίας ο όμιλος SADAM δεσμεύτηκε να εξαγοράσει την πλειοψηφική συμμετοχή (ελέγχου) που διατηρούσε ο Federconsorzi, όμιλος ο οποίος ευρίσκεται υπό εκκαθάριση. Οι παρεμβάσεις στις οποίες αποσκοπούσε η εν λόγω απόφαση υπάγονταν στους ακόλουθους όρους:

— εξαγορά της συμμετοχής ελέγχου εκ μέρους φορέων με κατάλληλα χρηματοοικονομικά μέσα και ουσιαστική πείρα στον τομέα,

— εξασφάλιση εκ μέρους των προαναφερόμενων αγοραστών της ομαλής εξέλιξης της περιόδου εμπορίας 1992/93, της τήρησης των υποχρεώσεων έναντι των αγροτών και της ολοκλήρωσης της αναδιάρθρωσης της βιομηχανικής μονάδας ζάχαρης προκειμένου να ανταποκρίνεται στα πρότυπα παραγωγής του τομέα,

— εξασφάλιση της συνέχισης της παραγωγής στην περιοχή εφοδιασμού και της σταθερότητας της παραγωγής στη βιομηχανική μονάδα.

Με την απόφαση αυτή, η RIBS κατέστη δυνατό:

- α) να παρατείνει σε 15 έτη την περίοδο που προβλεπόταν αρχικά στο σχέδιο του 1984 (βλέπε σημείο 1 ανωτέρω) για τη συμμετοχή της RIBS στο κεφάλαιο της εταιρείας-ομίλου Castiglione SPA. Η αρχική συμμετοχή προβλεπόταν για περίοδο πέντε ετών σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αριθ. 700/83 και τη στιγμή της παράτασης η πενταετία είχε λήξει. Πρόκειται στην πραγματικότητα για νέα προσωρινή συμμετοχή της RIBS, για μια 15ετία, στο κεφάλαιο της εταιρείας-ομίλου Castiglione SPA ύψους 12 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών με εξαγορά αυτής της συμμετοχής εκ μέρους εταιρών του ιδιωτικού τομέα στην ονομαστική αξία της συμμετοχής μετά από 15ετία· λαμβανομένων υπόψη των όρων της απόκτησης μετοχικού κεφαλαίου, η πράξη αυτή εκφράζεται, σύμφωνα με τους

υπολογισμούς της Επιτροπής, σε ακαθάριστη ένταση ενίσχυσης 87 % (50,8 % ακαθάριστη σύμφωνα με τους υπολογισμούς των ιταλικών αρχών) του ποσού ύψους 12 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών.

- β) να μετατρέψει σε ίδιο κεφάλαιο ποσό ύψους 20 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών του επιδοτούμενου δανείου ύψους 24 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, το οποίο χορηγήθηκε με την απόφαση της CIPE της 11ης Οκτωβρίου 1984 (βλέπε σημείο 1 ανωτέρω). Πρόκειται για ενίσχυση υπό μορφή απόκτησης μετοχικού κεφαλαίου με όρους που δεν απαντώνται στην αγορά (εξαγορά της εν λόγω συμμετοχής εκ μέρους εταιρών του ιδιωτικού τομέα στην ονομαστική αξία της συμμετοχής μετά από 15ετία), που εκφράζεται, σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Επιτροπής, σε ακαθάριστη ένταση ενίσχυσης 87 % του ποσού ύψους 20 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών που έχει μετατραπεί σε κεφάλαιο.
- γ) να επανασυνάψει δάνειο για το υπόλοιπο του παλαιού δανείου, ύψους 24 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών το οποίο χορηγήθηκε με την απόφαση της CIPE της 11ης Οκτωβρίου 1984 (βλέπε σημείο 1 ανωτέρω). ήτοι, αναδιάρθρωση του δανείου ύψους 4 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών για 15ετία με επιδοτούμενο επιτόκιο 15ετούς διάρκειας, χωρίς αποπληρωμή του κεφαλαίου για πέντε έτη, με επιτόκιο 2,025 % για την πρώτη πενταετία και 8,1 % για την τελευταία δεκαετία. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Επιτροπής, πρόκειται για δημόσια ενίσχυση που ανέρχεται στο 53 % του ποσού του δανείου.
- δ) να καλύψει περαιτέρω αύξηση κεφαλαίου ύψους 10 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών. Πρόκειται για ενίσχυση υπό μορφή απόκτησης μετοχικού κεφαλαίου με όρους που δεν απαντώνται στην αγορά (εξαγορά της εν λόγω συμμετοχής εκ μέρους εταιρών του ιδιωτικού τομέα στην ονομαστική αξία της συμμετοχής μετά από 15ετία) που εκφράζεται, σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Επιτροπής, σε ακαθάριστη ένταση ενίσχυσης 87 % του ποσού ύψους 10 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών.
- ε) να χορηγήσει δάνειο ύψους 20 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών με επιδοτούμενο επιτόκιο 15ετούς διάρκειας, χωρίς αποπληρωμή του κεφαλαίου για πέντε έτη, με επιτόκιο 2,1225 % για την πρώτη πενταετία και 8,49 % για την τελευταία δεκαετία. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Επιτροπής πρόκειται για δημόσια ενίσχυση η οποία ανέρχεται στο 52 % του ποσού του δανείου.

Με την ίδια απόφαση, μετά από τις ανωτέρω αποφάσεις "οι αγοραστές (όμιλος SADAM) δεσμεύτηκαν να αγοράσουν τις μετοχές της βιομηχανίας ζάχαρης Castiglione SPA που ανήκε στη RIBS στην τιμή των 30 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, καταβλητέα σε μια 15ετία ατόκως (ή μετά από 15ετία)". Οι εν λόγω όροι αγοράς συνιστούν ενίσχυση για την αγορά της βιομηχανίας ζάχαρης υπέρ του ομίλου SADAM. Μετά από τις ως άνω αυξήσεις κεφαλαίου, η RIBS κατείχε την πλειοψηφία των μετοχών της επιχείρησης (12 + 30 = 42 σε κεφάλαιο

ύψους 55 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών). Αναλόγως του αν η εξόφληση θα πραγματοποιηθεί σε σταθερές ετήσιες δόσεις ή μετά από μια 15ετία, η Επιτροπή εκτίμησε, ότι (η ενίσχυση), το πλεονέκτημα που προκύπτει για τον όμιλο SADAM από την τιμή που καταβλήθηκε, κυμαίνεται από 18 έως 26,1 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες σε σχέση με την ονομαστική αξία των μετοχών που πούλησε η RIBS.

4. Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν τις ανωτέρω ενισχύσεις εκτός από την απόφαση της CIPE της 2ας Αυγούστου 1991. Βάσει των ανακοινωθέντων εγγράφων, προκύπτει (εκ των υστέρων) ότι οι προαναφερθείσες παρεμβάσεις των αρχών αυτών μέσω της RIBS επέτρεψαν κατά την περίοδο 1987/94 την υλοποίηση επενδύσεων στη βιομηχανική μονάδα του Castiglione Fiorentino για συνολικό ποσό ύψους 108,509 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών.

Σύμφωνα με τις εν λόγω αρχές, οι παρεμβάσεις της RIBS επέτρεψαν την αναδιάρθρωση του τομέα ζαχαρότευτλων/ζάχαρης στις ζώνες Δ1 (Toscana) και Δ1 (Umbria), που προβλεπόταν στα σχέδια του τομέα της ζάχαρης στην Ιταλία. Περαιτέρω στοιχεία των ιταλικών αρχών κατέδειξαν ότι οι ανωτέρω ενισχύσεις χορηγήθηκαν με βάση:

- το συγκεκριμένο σχέδιο παρεμβάσεων που βασίζεται στο νόμο αριθ. 700/83 (κανόνες για την εξυγίανση, την αναδιάρθρωση και την ανάπτυξη του τομέα της ζάχαρης) ο οποίος συνιστά τη νομική βάση του εθνικού σχεδίου αναδιάρθρωσης του τομέα ζαχαρότευτλων/ζάχαρης για την περίοδο 1984/85 έως 1989/90,
- και το νόμο αριθ. 209/90 (νόμος ο οποίος συνιστά τη νομική βάση για την ενημέρωση του εθνικού σχεδίου αναδιάρθρωσης του τομέα ζαχαρότευτλων/ζάχαρης του 1984 που προβλέπει εθνικές παρεμβάσεις για την περίοδο 1991 έως 1996).

Οι παρεμβάσεις αυτές είχαν ως αποτέλεσμα:

- τη διάσωση της παραγωγής ζαχαρότευτλων στις ζώνες Δ1 (Toscana) και Δ1 (Umbria) με μεγαλύτερη παραγωγική ικανότητα,
- την αύξηση του μέσου όρου καλλιεργούμενων εκτάσεων ζαχαρότευτλων ανά εκμετάλλευση στις ενδιαφερόμενες περιοχές, χωρίς αύξηση της παραγόμενης ποσότητας,
- τη διατήρηση των καλλιεργούμενων εκτάσεων που προβλέπονται στα σχέδια του προαναφερόμενου τομέα ($\pm 10\ 000$ εκτάρια).

Όσον αφορά τη βιομηχανική μονάδα του Castiglione Fiorentino, η Επιτροπή παρατήρησε ότι, σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, οι ανωτέρω παρεμβάσεις οδήγησαν:

- σε αύξηση της ικανότητας μεταποίησης από 3 500 τόνους ζαχαρότευτλων ημερησίως σε 8 500 τόνους ζαχαρότευτλων ημερησίως,

- σε αύξηση της ικανότητας παραγωγής κρυσταλλικής ζάχαρης από 400 σε 850 τόνους ημερησίως με αποτέλεσμα να περιοριστεί στο ελάχιστο η αποθεματοποίηση του υγρού προϊόντος,
- σε μείωση της κατανάλωσης ενέργειας από 368 σε 308 κιλά καυσίμων ανά τόνο ζάχαρης από το 1984 έως το 1994,
- σε μεγαλύτερη αξιοποίηση των υποπροϊόντων μέσω της παραγωγής αποξηραμένου πολτού (250 τόνοι ημερησίως).

I

Όσον αφορά τις ενισχύσεις υπέρ των βιομηχανιών ζάχαρης του Celano και Castiglione Fiorentino (που αναφέρονται στα σημεία A.1 και B.1 ανωτέρω) οι οποίες χορηγήθηκαν με αποφάσεις της CIPE της 30ής Μαΐου 1985 και της 11ης Οκτωβρίου 1984, πρόκειται για μέτρα έναντι των οποίων η Επιτροπή, με επιστολές προς τις ιταλικές αρχές, SG(85) D/10160 και SG(84) D/16010, δεν προέβαλε αντίρρηση υπό την έννοια των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης. Κατά συνέπεια, δεν είναι απαραίτητη νέα εξέταση των εν λόγω ενισχύσεων.

Σχετικά με το μέτρο που προβλέπει η απόφαση της CIPE της 8ης Αυγούστου 1987 (σημείο A.2 της περιγραφής), λαμβανομένου υπόψη ότι δεν εκτελέστηκε, η εξέταση είναι άνευ αντικειμένου.

II

1. Το μέτρο που προέβλεπε η απόφαση της CIPE της 11ης Αυγούστου 1989 (σημείο A.4 ανωτέρω), αποσκοπούσε στην προώθηση της συνέχισης της παραγωγικής δραστηριότητας της βιομηχανικής μονάδας ζάχαρης στο Celano, της οποίας ο ιδιοκτήτης, η εταιρεία NUSAM, αντιμετώπιζε οικονομικές δυσχέρειες. Με τη χορήγηση εγγύησης υπέρ της SADAM, χωρίς να καλυφθούν οι προηγούμενες δεσμεύσεις της NUSAM, οι ιταλικές αρχές ευνόησαν τη μίσθωση της εν λόγω μονάδας ζάχαρης στην εταιρεία SADAM.

Η εκτίμηση των ενισχύσεων υπό μορφή χορήγησης εγγύησης πρέπει να πραγματοποιηθεί σε διπλό επίπεδο: αφενός, υπό το φως των κριτηρίων που αναφέρονται στις επιστολές της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη [SG(89) D/4328 της 5ης Απριλίου 1989 και SG(89) D/12772 της 12ης Οκτωβρίου 1989] σχετικά με τις κρατικές εγγυήσεις και, αφετέρου, υπό το πρίσμα του συμβιβασμού των χρηματοδοτήσεων, των οποίων το κόστος είναι μειωμένο λόγω της παροχής δημόσιας εγγύησης, με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων.

Στην πρώτη από τις δύο προαναφερθείσες επιστολές, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι θα θεωρηθούν αποδεκτές μόνο οι εγγυήσεις των οποίων η κινητοποίηση υπάγεται βάσει

συμβάσεως σε συγκεκριμένους όρους οι οποίοι μπορούν να απαιτήσουν ακόμη και την υποχρεωτική κήρυξη της πτώχευσης της αποδέκτριας εταιρείας ή ανάλογη διαδικασία.

Η τήρηση του ελάχιστου αυτού κριτηρίου δεν κατέστη δυνατό να επαληθευτεί από την Επιτροπή βάσει των πληροφοριών που διαθέτει επί του παρόντος.

Όσον αφορά το συμβιβασμό των χρηματοδοτήσεων, των οποίων το κόστος είναι μειωμένο λόγω της παροχής δημόσιας εγγύησης, με τους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε γνώση του είδους των χρηματοδοτήσεων αυτών, τα διαθέσιμα στοιχεία δεν της επιτρέπουν να επαληθεύσει εάν αυτές συμβιβάζονται με τους εν λόγω κανόνες (ως προς την εκτίμηση των ενισχύσεων αυτών, βλ. επίσης κατωτέρω, κεφάλαια III και IV).

Επιπλέον, η Επιτροπή υπενθυμίζει στο πλαίσιο αυτό ότι η εγγύηση του Δημοσίου δεν προβλεπόταν από τα σχέδια αναδιάρθρωσης του τομέα της ζάχαρης στην Ιταλία, τα οποία ενέκρινε η Επιτροπή, ούτε από τον ιταλικό νόμο αριθ. 700/83.

2. Όσον αφορά τις ενισχύσεις υπό μορφή κρατικής εγγύησης, οι οποίες χορηγήθηκαν με απόφαση της CIPE της 2ας Φεβρουαρίου 1990 υπέρ της SADAM (βιομηχανική μονάδα στο Celano), και με απόφαση της CIPE της 2ας Αυγούστου 1991 υπέρ της εταιρείας Castiglione SPA (που αναφέρονται στα σημεία A.5 και B.2), πρόκειται για εγγυήσεις που αποσκοπούν στην προώθηση της ομαλής εξέλιξης των συγκεκριμένων περιόδων εμπορίας ζάχαρης σε δύο βιομηχανικές μονάδες, των οποίων οι ιδιοκτήτες ευρίσκοντο σε κατάσταση οικονομικής δυσχέρειας και μάλιστα υπό τον κίνδυνο εκκαθάρισης/πτώχευσης.

Σχετικά με τις ενισχύσεις αυτές, ισχύουν οι ίδιες εκτιμήσεις του σημείου I ανωτέρω του εν λόγω κεφαλαίου.

3. Τα μέτρα που έλαβαν οι ιταλικές αρχές βάσει των αποφάσεων της CIPE της 12ης Απριλίου 1988 (σημείο A.3 ανωτέρω), και της 26ης Ιουλίου 1990 (σημείο A.6 ανωτέρω) υπέρ της βιομηχανικής μονάδας του Celano αφορούν διάφορες ενισχύσεις:

- α) η απόκτηση μετοχικών μεριδίων της RIBS που πραγματοποιήθηκε βάσει της απόφασης της CIPE της 12ης Απριλίου 1988 συνιστά ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης. Πράγματι, εφόσον η απόκτηση μεριδίων συμμετοχής είναι προσωρινή (πενταετής), και η διάρκεια της και η τιμή μεταβίβασης καθορίζονται εκ των προτέρων, κατά τέτοιο τρόπο ώστε η απόδοση που προκύπτει για τον επενδύοντα είναι αισθητά κατώτερη από το κέρδος που θα είχε το δικαίωμα να αναμένει από τοποθέτηση ανάλογης διάρκειας στην αγορά κεφαλαίων, συνιστά ενίσχυση (σημείο 3.3 της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη συμμετοχή του δημοσίου στο κεφάλαιο

των επιχειρήσεων, Δελτίο ΕΚ-9/84). Η εισφορά σε νέο κεφάλαιο πραγματοποιήθηκε με προϋποθέσεις που δεν θα ήταν αποδεκτές εκ μέρους ενός ιδιώτη επενδυτή που δραστηριοποιείται σε συνθήκες συνθήκες μιας οικονομίας της αγοράς.

Λαμβανομένων υπόψη των όρων για απόκτηση μετοχικών μεριδίων της RIBS στη συγκεκριμένη εταιρεία (πενταετής διάρκεια με εξαγορά στο τέλος της περιόδου στην ονομαστική αξία της συμμετοχής χωρίς κέρδη για τη RIBS), η Επιτροπή υπολόγισε το ισοδύναμο επιχορήγησης, ανάγοντας στην παρούσα αξία το αποκτηθέν κέρδος σε σχέση με δάνεια ίδιας διάρκειας που συνήφθησαν σε συνθήκες αγοράς.

Όσον αφορά τη μείωση του μετοχικού κεφαλαίου όπου συμμετείχε η RIBS ως μέτοχος, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι συνθήκες αυτής της πράξης δεν είναι γνωστές στην Επιτροπή, δεν είναι δυνατό να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ότι η συμπεριφορά της RIBS δεν θα ήταν αποδεκτή εκ μέρους ενός ιδιώτη επενδυτή που δραστηριοποιείται σε συνθήκες συνθήκες μιας οικονομίας της αγοράς.

- 6) οι παρεμβάσεις της RIBS που πραγματοποιήθηκαν βάσει της απόφασης της CIPE της 26ης Ιουνίου 1990, συνιστούν ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

Πράγματι, η παραίτηση της RIBS από την υποθήκη επί της βιομηχανικής μονάδας του Celano που καλύπτει ως εγγύηση πίστωση ύψους 17,5 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών έναντι της NUSAM, και η κατάταξη της πίστωσης αυτής μετά την πληρωμή άλλων προνομιούχων πιστωτών, δεν συνιστούν συμπεριφορά αποδεκτή εκ μέρους ενός ιδιώτη επενδυτή που δραστηριοποιείται σε συνθήκες συνθήκες μιας οικονομίας της αγοράς. Οι παρεμβάσεις αυτές επέτρεψαν να πωληθεί η βιομηχανική μονάδα του Celano με ευνοϊκές συνθήκες στην εταιρεία SADAM αποφεύγοντας τη διαδικασία πτώχευσης της εταιρείας NUSAM.

Η RIBS, πράγματι, με τη μεταβολή της πίστωσης ύψους 17,5 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών επέτρεψε την πώληση της βιομηχανικής μονάδας του Celano και, λαμβανομένης υπόψη της ανάληψης από τον αγοραστή της πίστωσης ύψους 15 δισεκατομμύρια ιταλικών λιρών, την κατά 32,5 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες μείωση των υποχρεώσεων στο πλαίσιο του πτωχευτικού συμβιβασμού. Χάρη στην παρέμβαση της RIBS, η τιμή που κατέβαλε η SADAM για την αγορά της βιομηχανικής μονάδας του Celano ανήλθε σε 15 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (ανάληψη υποχρέωσης πληρωμής πίστωσης) συν 4,4 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες [μέρος της πίστωσης ύψους 11 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών στην οποία θα είχε δικαίωμα η SADAM σε περίπτωση πώλησης σύμφωνα με τη διαδικασία του πτωχευτικού συμβιβασμού (40%) και από την οποία παραιτείται] έναντι αξίας ενεργητικού ύψους 31,8 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών. Δικαιούχος της παρέμβασης αυτής είναι επομένως η εταιρεία SADAM.

Η επαναφορά της πενταετούς περιόδου χάριτος (εξόφληση μόνο των επιδοτούμενων επιτοκίων) υπέρ της

εταιρείας SADAM για την πίστωση ύψους 15 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, επιτρέπει την αναδιάρθρωση τμήματος του αρχικού χρέους που επωμίσθηκε η SADAM στο πλαίσιο της αγοράς της βιομηχανικής μονάδας του Celano, για την πίστωση με επιδοτούμενο επιτόκιο που χορηγήθηκε στη NUSAM για την υλοποίηση του σχεδίου αναδιάρθρωσης του 1985. Οι συνθήκες αυτής της παρέμβασης δεν είναι γνωστές στην Επιτροπή. Προφανώς πρόκειται για νέα ενίσχυση υπέρ της εταιρείας SADAM.

Δεδομένου ότι οι όροι των παρεμβάσεων, όσον αφορά το μηδενισμό του κεφαλαίου της εταιρείας NUSAM (σημείο Α.6.2 ανωτέρω), συμπεριλαμβανομένης της συμμετοχής της RIBS, προκειμένου να καλυφθούν οι ζημιές διαχείρισης, πριν από τον προληπτικό πτωχευτικό συμβιβασμό της εταιρείας NUSAM και την περαιτέρω αύξηση κεφαλαίου της RIBS ως μετόχου για ποσό ύψους 2,5 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών, δεν ήταν γνωστοί, δεν πρέπει να αποκλειστεί το γεγονός ότι οι εν λόγω παρεμβάσεις συνιστούν κρατικές ενισχύσεις στο μέτρο που πραγματοποιήθηκαν με προϋποθέσεις, οι οποίες δεν θα ήταν αποδεκτές εκ μέρους ενός ιδιώτη επενδυτή που δραστηριοποιείται σε συνθήκες συνθήκες μιας οικονομίας της αγοράς.

Η παρέμβαση της RIBS υπό μορφή συμμετοχής πενταετούς διάρκειας στο κεφάλαιο της SADAM ύψους 8 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (σημείο Α.6.3 ανωτέρω) με εξαγορά αυτής της συμμετοχής εκ μέρους εταιρών του ιδιωτικού τομέα στην ονομαστική αξία της συμμετοχής, συνιστά επίσης ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης. Οι ίδιες εκτιμήσεις που αναφέρονται στο στοιχείο α) αυτού του κεφαλαίου ισχύουν και εδώ.

Δεδομένου ότι το δάνειο ύψους 11 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών που χορήγησε η RIBS δεν πραγματοποιήθηκε υπό συνθήκες αγοράς, αλλά με επιδότηση του επιτοκίου, συνιστά πλεονέκτημα για τη δικαιούχο εταιρεία σε σχέση με την τιμή που θα έπρεπε να είχε καταβάλει διαφορετικά.

4. Τα μέτρα που έλαβαν οι ιταλικές αρχές βάσει της απόφασης της CIPE της 16ης Απριλίου 1992 (σημείο Β.3 ανωτέρω), υπέρ της βιομηχανικής μονάδας του Castiglione Fiorentino αφορούν διάφορες ενισχύσεις:

Η 15ετής παράταση της περιόδου που προβλεπόταν αρχικά στο σχέδιο του 1984 για τη συμμετοχή της RIBS στο κεφάλαιο της εταιρείας-ομίλου Castiglione SPA [σημείο Β.3 στοιχείο α) της περιγραφής], η μετατροπή σε κεφάλαιο 24 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών του δανείου ύψους 20 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών με επιδοτούμενο επιτόκιο που χορηγήθηκε με την απόφαση της CIPE της 11ης Οκτωβρίου 1984 [σημείο Β.3 στοιχείο β) ανωτέρω], καθώς και η κάλυψη εκ μέρους της RIBS περαιτέρω αύξησης κεφαλαίου ύψους 10 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών [σημείο Β.3 στοιχείο α) της περιγραφής] συνιστούν ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης. Πράγματι, δεδομένου ότι η απόκτηση μεριδίων συμμετοχής είναι προσωρινή (πεντα-

ετής) και η διάρκειά της και η τιμή μεταβίβασης καθορίστηκαν εκ των προτέρων, κατά τέτοιο τρόπο ώστε η απόδοση που προκύπτει για τον επενδύοντα είναι αισθητά κατώτερη από το κέρδος που θα είχε το δικαίωμα να αναμένει από τοποθέτηση ανάλογης διάρκειας στην αγορά κεφαλαίων, συνιστά ενίσχυση (σημείο 3.3 της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τη συμμετοχή του δημοσίου στο κεφάλαιο των επιχειρήσεων, Δελτίο ΕΚ-9/84). Η εισφορά σε νέο κεφάλαιο πραγματοποιήθηκε με προϋποθέσεις που δεν θα ήταν αποδεκτές εκ μέρους ενός ιδιώτη επενδυτή που δραστηριοποιείται σε συνθήκες συνθήκες μιας οικονομίας της αγοράς.

Η Επιτροπή υπολόγισε το ισοδύναμο επιχορήγησης με βάση τους όρους για απόκτηση μετοχικών μεριδίων της RIBS στη συγκεκριμένη εταιρεία (15ετής διάρκεια με εξαγορά στο τέλος της περιόδου στην ονομαστική αξία της συμμετοχής), ανάγοντας στην παρούσα αξία το αποκτηθέν κέρδος σε σχέση με δάνεια ίδιας διάρκειας που συνήφθησαν σε συνθήκες αγοράς.

Η επανασύναψη του υπόλοιπου του παλαιού δανείου ύψους 24 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών [σημείο Β.3 στοιχείο γ) ανωτέρω], που προβλεπόταν με την απόφαση της CIPE της 11ης Οκτωβρίου 1984, συνίστατο σε αναδιάρθρωση του δανείου ύψους 4 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών επί 15ετία με επιδοτούμενο επιτόκιο για την εξυγίανση του χρέους της συγκεκριμένης εταιρείας.

Η χορήγηση δανείου ύψους 20 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών που δεν πραγματοποιείται υπό συνθήκες αγοράς, αλλά με επιδότηση του επιτοκίου, συνιστά πλεονέκτημα για τη δικαιούχο εταιρεία σε σχέση με την τιμή που θα έπρεπε να καταβάλει στην αγορά.

Σχετικά με την τιμή που κατέβαλε η SADAM για την εξαγορά μέρους των μετοχών (54,5% του κεφαλαίου) που κατείχε η RIBS στην εταιρεία-όμιλο Castiglione SPA, στο μέτρο που η τιμή αυτή είναι κατώτερη από την ονομαστική αξία τους, πρόκειται για ενίσχυση της αγοράς αυτών των μετοχών και μάλιστα του πακέτου ελέγχου της εταιρείας εκ μέρους της SADAM. Λαμβανομένων υπόψη των όρων της εν λόγω εξαγοράς (εξόφληση σε 15ετία ή αργότερα χωρίς καταβολή τόκων) η πώληση αυτή δεν πραγματοποιήθηκε σε συνθήκες αγοράς.

III

1. Σύμφωνα με τις διευκρινίσεις των ιταλικών αρχών, οι εξεταζόμενες ενισχύσεις χορηγήθηκαν με βάση:

— το συγκεκριμένο σχέδιο παρεμβάσεων που βασίζεται στο νόμο αριθ. 700/83 (κανόνες για την εξυγίανση, την αναδιάρθρωση και την ανάπτυξη του τομέα της ζάχαρης), ο οποίος συνιστά τη νομική βάση του εθνικού σχεδίου αναδιάρθρωσης του τομέα ζαχαρότευτλων/ζάχαρης για την περίοδο 1984/85 έως 1989/90,

— και το νόμο αριθ. 209/90 (νόμος ο οποίος συνιστά τη νομική βάση για την ενημέρωση του εθνικού σχεδίου αναδιάρθρωσης του τομέα ζαχαρότευτλων/ζάχαρης του 1984 που προβλέπει εθνικές παρεμβάσεις για την περίοδο 1991 έως 1996).

2. Όσον αφορά τις ενισχύσεις στον τομέα της ζάχαρης, κατ'εφαρμογή της διατάξεως που προβλέπεται στο άρθρο 46 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81⁽¹⁾ [διάταξη η οποία εισήχθη με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 305/91], η οποία προβλεπόταν ήδη από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1254/89 που κάλυπτε τις περιόδους εμπορίας 1989/90 και 1990/91, οι ενισχύσεις στον τομέα αυτό στην Ιταλία θα πρέπει να πληρούν τους ακόλουθους όρους:

— τα μέτρα πρέπει να προκύπτουν από εξαιρετικές ανάγκες που συνδέονται με τα σχέδια αναδιάρθρωσης του τομέα της ζάχαρης που βρίσκονται εν εξελίξει στην Ιταλία [άρθρο 46 παράγραφος 4 πρώτη πρόταση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81],

— τα μέτρα πρέπει να είναι σύμφωνα με τα σχέδια αναδιάρθρωσης (άρθρο 46 παράγραφος 4 δεύτερη πρόταση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81).

Όσον αφορά τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν πριν από την περίοδο εμπορίας 1989/90, περίοδο κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ η ανωτέρω διάταξη, οι κρατικές παρεμβάσεις της Ιταλίας έλαβαν ως βάση μόνο το καθεστώς ενίσχυσης που προέβλεπε το σχέδιο αναδιάρθρωσης, το οποίο ίσχυε από το 1984/85 έως το 1989/90 και το οποίο ενέκρινε η Επιτροπή βάσει των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ [βλέπε επιστολή προς την ιταλική κυβέρνηση της 23ης Μαΐου 1984, SG(84) D/6750].

3. Κατά την έγκριση του σχεδίου αναδιάρθρωσης που ίσχυε από το 1984/85 έως το 1989/90, και το οποίο παρατάθηκε από τις ιταλικές αρχές και εγκρίθηκε από την Επιτροπή μέχρι την περίοδο εμπορίας 1990/91 [επιστολή προς την ιταλική κυβέρνηση SG(91) D/11490 της 20. 6. 1991], όπως και αυτού που ίσχυε από το 1991 έως το 1996, η Επιτροπή, μεταξύ άλλων, εξέφρασε την επιφύλαξη της ως προς τα συγκεκριμένα σχέδια παρέμβασης, τα οποία πρέπει να κοινοποιούνται πριν τεθούν σε εφαρμογή, βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

Οι εξεταζόμενες ενισχύσεις, εκτός από εκείνες που αναφέρονται στα σημεία Α.1 και Β.1, δεν κοινοποιήθηκαν προηγουμένως σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

4. Το Συμβούλιο έχει εκφραστεί επανειλημμένως⁽²⁾ υπέρ της αναγκαιότητας της αναδιάρθρωσης του τομέα της ζάχαρης στην Ιταλία, εκτιμώντας ότι ο τομέας αυτός συναντά, είτε στο επίπεδο της παραγωγής, είτε στο

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 177 της 1. 7. 1981, σ. 4.

⁽²⁾ Βλέπε κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1254/89 (ΕΕ αριθ. L 126 της 9. 5. 1989, σ. 1) καθώς και κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 305/91 (ΕΕ αριθ. L 37 της 9. 2. 1991, σ. 1).

επίπεδο της μεταποίησης, λόγω διαρθρωτικών προβλημάτων, ιδιαίτερες δυσκολίες. Πράγματι, ο τομέας της ζάχαρης στη Ιταλία χαρακτηρίζεται από πολύ υψηλό κόστος παραγωγής που έχει ως συνέπεια την λειτουργία των βιομηχανιών ζάχαρης κάτω από το όριο οικονομικής αποδοτικότητας.

Με βάση τις εκτιμήσεις αυτές, το Συμβούλιο παραχώρησε στην Ιταλία την έγκριση χορήγησης εθνικών ενισχύσεων προσαρμογής καθώς και τη δυνατότητα "να προβεί στην προσαρμογή των ενισχύσεων αυτών στο μέτρο που αυτό απαιτείται από τις εξαιρετικές ανάγκες που σχετίζονται με τα σχέδια αναδιάρθρωσης του τομέα της ζάχαρης που εφαρμόζονται στην Ιταλία. Κατά την εφαρμογή των άρθρων 92, 93 και 94 της συνθήκης, η Επιτροπή εκτιμά ιδιαίτερα τη συμβατότητα των ενισχύσεων αυτών με τα σχέδια αναδιάρθρωσης" [άρθρο 46 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 και άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1254/89].

Λαμβάνοντας αυτή τη νομική βάση [άρθρο 46 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 και άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1254/89], και εκείνη μόνο του σχεδίου αναδιάρθρωσης που ίσχυε από το 1984/85 έως το 1989/90 (βλέπε σημείο 2 ανωτέρω), οι εξεταζόμενες ενισχύσεις θα μπορούσαν ενδεχομένως να εγκριθούν.

5. Το σχέδιο αναδιάρθρωσης, που ίσχυε πριν από την περίοδο εμπορίας 1990/91 ήταν αυτό που θεσπίστηκε βάσει του νόμου αριθ. 700/83 της 19ης Δεκεμβρίου 1983. Το σχέδιο αυτό, το οποίο συγκεκριμένα καθόριζε τους στόχους της αναδιάρθρωσης και προέβλεπε ενέργειες και ενισχύσεις για την υλοποίησή του, για μια πενταετή περίοδο [που παρατάθηκε από τις ιταλικές αρχές μέχρι την περίοδο 1990/91 και εγκρίθηκε με επιστολή της Επιτροπής προς την ιταλική κυβέρνηση SG(91) D/11490], κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή το 1984· η Επιτροπή αποφάσισε [βλέπε επιστολή προς την ιταλική κυβέρνηση της 23ης Μαΐου 1984, SG(84) D/6750] να εγκρίνει τις ενισχύσεις αυτές με την επιφύλαξη:

- πενταετούς διάρκειας του υποβληθέντος σχεδίου αναδιάρθρωσης (διάρκεια που παρά ταύτα παρατάθηκε μέχρι την περίοδο 1990/91· βλέπε ανωτέρω),
- ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης δεν θα είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγής ζάχαρης στην Ιταλία πέραν των ποσοστώσεων Α και Β που έχουν παραχωρηθεί στην Ιταλία (15,7 εκατομμύρια εκατοστάκιλα ετησίως),
- ότι οι όροι χορήγησης των ενισχύσεων για τις επενδύσεις αυτές κοινοποιούνται βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης.

6. Το σχέδιο αναδιάρθρωσης που ίσχυε από το 1991 έως το 1996, μέσω του οποίου η Ιταλία αποσκοπεί να ανταποκριθεί στις εξαιρετικές ανάγκες που απαιτεί το Συμβούλιο [άρθρο 46 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 και άρθρο 4 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1254/89], είναι αυτό που θεσπίστηκε βάσει

του νόμου αριθ. 209/89 και εγκρίθηκε με την απόφαση της CIPE της 20ής Δεκεμβρίου 1990. Το σχέδιο αυτό, το οποίο καθορίζει συγκεκριμένα τους στόχους της αναδιάρθρωσης και προβλέπει ενέργειες και ενισχύσεις για την υλοποίηση, για μια πενταετή περίοδο από την περίοδο εμπορίας 1991/92, των στόχων αυτών, κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή το 1990· η Επιτροπή αποφάσισε [βλέπε επιστολή προς την ιταλική κυβέρνηση της 20ής Ιουνίου 1991, SG(91) D/11490]:

- να εγκρίνει καταρχήν την ενημέρωση του σχεδίου για την περίοδο 1991 έως 1996,
- να εγκρίνει την παράταση για την περίοδο εμπορίας 1990/91 του σχεδίου που προβλέπεται για την περίοδο από το 1984 έως το 1990,
- να απαιτήσει τα σχέδια αναδιάρθρωσης να μην έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγής ζάχαρης στην Ιταλία πέραν των ποσοστώσεων Α και Β που έχουν παραχωρηθεί στη χώρα αυτή,
- να επιφυλαχθεί ως προς τα μέτρα εξορθολογισμού τα οποία πρέπει επίσης να αποτελέσουν αντικείμενο περαιτέρω κοινοποιήσεων, βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης και να ζητήσει, στο πλαίσιο αυτής της κοινοποίησης, διευκρινίσεις σχετικά με τις επιχειρήσεις στις οποίες χορηγήθηκαν οι ενισχύσεις κατά τρόπο ώστε η Επιτροπή να μπορεί να επιβεβαιώσει τη σχέση που υφίσταται μεταξύ των ενισχύσεων προσαρμογής και της αναδιάρθρωσης.

IV

1. Λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που υπέβαλαν οι ιταλικές αρχές, οι εξεταζόμενες ενισχύσεις δεν φαίνεται να εντάσσονται στα σχέδια αναδιάρθρωσης του τομέα της ζάχαρης στην Ιταλία που ενέκρινε η Επιτροπή βάσει των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης.

Οι ενισχύσεις αυτές δεν περιγράφονται από τις ιταλικές αρχές ως μέτρα αναδιάρθρωσης. Πράγματι, οι εν λόγω ενισχύσεις αποσκοπούν ουσιαστικά στο να εξασφαλίσουν τη διατήρηση των παραγωγικών δραστηριοτήτων των συγκεκριμένων επιχειρήσεων και να ευνοήσουν τη μεταθίβαση κυριότητας των βιομηχανικών μονάδων ζάχαρης του Celano και Castiglione Fiorentino, στην εταιρεία SADAM.

Τα σχέδια αναδιάρθρωσης που αποφασίστηκαν το Δεκέμβριο 1984 και το Δεκέμβριο 1990 καθορίζουν τις μορφές εθνικής παρέμβασης υπέρ της μεταποιητικής βιομηχανίας· στο πλαίσιο αυτό, αναφέρονται οι μορφές παρεμβάσεων που πρόκειται να υλοποιηθούν, ήτοι, αυτή του δανείου με επιδοτούμενο επιτόκιο που χορηγείται μέσω της RIBS και η απόκτηση μεριδίων συμμετοχής στο κεφάλαιο των επιχειρήσεων. Δεν προβλέπονται οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό μορφή εγγυήσεως.

Τα σχέδια αυτά καθορίζουν τους στόχους και τον προορισμό των μέτρων και των εθνικών ενισχύσεων που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσης· σε ό,τι αφορά τον τομέα της μεταποίησης αναφέρουν ρητά:

- εργασίες εκσυγχρονισμού των βιομηχανικών μονάδων ζάχαρης,
- συγκέντρωση και ενίσχυση της δραστηριότητας παραγωγής ζάχαρης μέσω της μείωσης του βασικού κόστους (εκσυγχρονισμός και βελτίωση τεχνολογικού επιπέδου, μηχανοποίηση και αυτοματισμός των εγκαταστάσεων, εξοικονόμηση ενέργειας).

Τα σχέδια αυτά προσδιορίζουν επίσης ατομικά τους δικαιούχους των εθνικών ενισχύσεων· μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται και οι βιομηχανικές μονάδες του Celano και Castiglione Fiorentino.

Τα μέτρα αναδιάρθρωσης για να εγκριθούν πρέπει, σύμφωνα με το σχέδιο που ενέκρινε η Επιτροπή, να βασίζονται σε συγκεκριμένα σχέδια παρέμβασης που προσδιορίζουν τους όρους εξυγίανσης και αναδιάρθρωσης των επιχειρήσεων αυτών.

Όσον αφορά τα εν λόγω μέτρα ενίσχυσης, οι ιταλικές αρχές δεν υπέβαλαν αυτά τα συγκεκριμένα σχέδια παρέμβασης όπως εγκρίθηκαν από τη CIPE τη στιγμή που χορηγήθηκαν οι ενισχύσεις αυτές. Ανακοίνωσαν απλώς καταλόγους δαπανών που αφορούσαν τις επενδύσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο χορήγησης των ενισχύσεων.

Είναι δύσκολο για την Επιτροπή να αποτιμήσει τις διευκρινίσεις των ιταλικών αρχών που αποσκοπούν στο να καταδείξουν ότι υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ των εξεταζόμενων ενισχύσεων, της υλοποίησης των επενδύσεων κατά την περίοδο που χορηγήθηκαν οι ενισχύσεις και των επιτευχθέντων αποτελεσμάτων, τόσο σε επίπεδο βελτίωσης των συνθηκών παραγωγής των ζαχαρότευτλων όσο και σε επίπεδο μεταποίησης της ζάχαρης (βλέπε σημείο Α.7 και Β.4 ανωτέρω), στο μέτρο που η σχέση αυτή δεν δημιουργήθηκε παρά μόνο εκ των υστέρων, χωρίς να έχουν ληφθεί υπόψη και κοινοποιηθεί στην Επιτροπή συγκεκριμένα σχέδια αναδιάρθρωσης που να δικαιολογούν τις ενισχύσεις αυτές τη στιγμή που χορηγήθηκαν. Η Επιτροπή έκρινε ότι δεν υπάρχει σχέση αιτίας/αποτελέσματος μεταξύ των ενισχύσεων αυτών, της υλοποίησης των επενδύσεων και των αποτελεσμάτων που πρέπει να επιτευχθούν.

Οι εν λόγω επενδύσεις, αν και πραγματοποιήθηκαν σε εγκαταστάσεις οι οποίες σύμφωνα με τα εθνικά σχέδια αναδιάρθρωσης έπρεπε να διατηρηθούν στη παραγωγή, δεν παρουσιάζονται βάσει των στοιχείων που διαθέτει η Επιτροπή, ως μέρος σχεδίων που να αποσκοπούν στην εξασφάλιση της μεσοπρόθεσμης ή μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας των επιχειρήσεων.

Επιπλέον, φαίνεται δύσκολο να θεωρηθούν τέτοιες πρωτοβουλίες (ενισχύσεις) ως μέτρα αναδιάρθρωσης που αποσκοπούν στη βελτίωση, η οποία δεν θα περιορίζεται σε ό,τι είναι αναγκαίο για τη διατήρηση των δραστηριοτήτων παραγωγής και στο να ευνοηθεί η μεταβίβαση των βιομηχανικών μονάδων του Celano και Castiglione Fiorentino σε άλλη επιχείρηση.

Τα ανωτέρω αναφερόμενα σημεία δεν επιτρέπουν επομένως να αποδειχθεί ότι τα μέτρα ενίσχυσης υπέρ των εγκαταστάσεων του Celano και Castiglione Fiorentino εντάσσονται στο σχέδιο αναδιάρθρωσης του τομέα της ζάχαρης στην Ιταλία.

Ούτε είναι εξάλλου δυνατό, λαμβάνοντας υπόψη ότι τα συγκεκριμένα σχέδια που αφορούν τις εν λόγω ενισχύσεις δεν κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή, να επαληθευτεί η τήρηση ενός από τους όρους έγκρισης, βάσει των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης, των σχεδίων αναδιάρθρωσης του τομέα της ζάχαρης που ισχύουν στην Ιταλία (σημεία 5 και 6 του κεφαλαίου ΙΙΙ ανωτέρω), σχετικά με το αίτημα τα μέτρα αναδιάρθρωσης να μην έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της παραγωγής ζάχαρης στην Ιταλία πέραν των ποσοτώσεων Α και Β που έχουν παραχωρηθεί στη χώρα αυτή. Η προϋπόθεση σύμφωνα με την οποία απαιτείται προηγούμενη κοινοποίηση στην Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, δεν τηρήθηκε.

Βάσει των προαναφερθεισών εκτιμήσεων, δεν είναι επιπλέον δυνατό να θεωρηθεί ότι τα μέτρα αυτά προκύπτουν από τις εξαιρετικές ανάγκες που συνδέονται με τα σχέδια αναδιάρθρωσης του τομέα της ζάχαρης που βρίσκονται εν εξελίξει στην Ιταλία, τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 46 παράγραφος 4 πρώτη πρόταση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1785/81 (βλέπε κεφάλαιο ΙΙΙ σημείο 2).

2. Δεδομένου ότι δεν πρόκειται περί αναδιάρθρωσης όπως προβλέπεται ανωτέρω, στο μέτρο που οι ενισχύσεις αυτές χορηγήθηκαν για την υλοποίηση επενδύσεων, η Επιτροπή πρέπει να τις εξετάσει βάσει των κριτηρίων που αφορούν τις επενδύσεις στον τομέα της μεταποίησης και της εμπορίας γεωργικών προϊόντων, ή/και λαμβάνοντας υπόψη το είδος των εν λόγω ενισχύσεων που θα μπορούσαν να αφορούν τη διάσωση ή/και την αναδιάρθρωση προβληματικής επιχείρησης, βάσει κοινοτικών κριτηρίων σχετικά με τη διάσωση ή/και εξυγίανση των προβληματικών επιχειρήσεων.

α) Στον τομέα της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων, στο πλαίσιο της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 866/90 (ΕΕ αριθ. L 91 της 6. 4. 1990, σ. 1), τα κράτη μέλη δύνανται να λάβουν μέτρα ενισχύσεων, των οποίων οι όροι ή οι κανόνες χορήγησης διαφέρουν αυτών που προβλέπονται στον προαναφερόμενο κανονισμό ή των οποίων τα ποσά υπερβαίνουν τα προβλεπόμενα ανώτατα όρια, με την επιφύλαξη ότι τα μέτρα αυτά είναι σύμφωνα με τα άρθρα 92 έως 94

της συνθήκης [άρθρο 16 σημείο 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 866/90].

Για να εξασφαλισθεί η συνοχή της ανάπτυξης του τομέα της εμπορίας και της μεταποίησης των γεωργικών προϊόντων με τις κοινοτικές πολιτικές, οι εθνικές ενισχύσεις πρέπει να είναι σύμφωνες με τα κριτήρια επιλογής που έχει εγκρίνει η Επιτροπή για τις ενισχύσεις των κοινοτικών επενδύσεων που αφορούν τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων (απόφαση 90/342/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 1990· ΕΕ αριθ. L 163 της 29. 6. 1990), και η οποία εφαρμόζεται κατ' αναλογία για την εκτίμηση των κρατικών ενισχύσεων [βλέπε επιστολή προς τα κράτη μέλη SG(85) D/13962 της 30ής Οκτωβρίου 1985].

Σύμφωνα με τα προαναφερόμενα κριτήρια στον τομέα της ζάχαρης αποκλείονται όλες οι επενδύσεις (στην Ιταλία).

Στο μέτρο που, όταν χορηγήθηκε η ενίσχυση, εφαρμόζονταν τα κριτήρια επιλογής προς χρηματοδότηση έργων βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 355/77, που αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 866/90, πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα κριτήρια αυτά (ΕΕ αριθ. C 152 της 10. 6. 1983), προέβλεπαν επίσης τον αποκλεισμό όλων των επενδύσεων στον τομέα της ζάχαρης.

Στο μέτρο που οι εν λόγω ενισχύσεις χορηγήθηκαν για την υλοποίηση παραγωγικών επενδύσεων, δεν πληρούν τα κριτήρια επιλογής που ίσχυαν τη στιγμή που χορηγήθηκε η ενίσχυση.

Στο μέτρο που οι ενισχύσεις επενδύσεων στον τομέα της μεταποίησης και της εμπορίας γεωργικών προϊόντων χορηγήθηκαν βάσει των κοινοτικών κριτηρίων σχετικά με τις ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος, δεν ήταν αναγκαία η τήρηση των τομεακών περιορισμών.

Εντούτοις, όσον αφορά το ενδεχόμενο ότι οι ενισχύσεις αυτές χορηγήθηκαν για την υλοποίηση επενδύσεων που αποσκοπούν στην προστασία που περιβάλλοντος, τα στοιχεία που διαθέτει η Επιτροπή δεν της επιτρέπουν να επαληθεύσει την τήρηση των κοινοτικών κριτηρίων σχετικά με αυτό το είδος ενίσχυσης που ίσχυαν τη στιγμή που χορηγήθηκαν οι εν λόγω ενισχύσεις [πλαίσιο κοινοτικών κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος⁽¹⁾, του οποίου η ισχύς παρατάθηκε με ορισμένες τροποποιήσεις το 1984⁽²⁾ και εκ νέου το 1986⁽³⁾], ούτε και αυτών που ισχύουν

σήμερα⁽⁴⁾, εάν αυτά εφαρμόζονταν (κάτι που δεν συμβαίνει).

β) Όσον αφορά την εξυγίανση προβληματικών επιχειρήσεων στο γεωργικό τομέα τα κοινοτικά κριτήρια για την εκτίμηση των ενισχύσεων αυτού του είδους προβλέπουν τη δυνατότητα εφαρμογής των ειδικών κριτηρίων για το γεωργικό τομέα ή εκείνων που περιλαμβάνονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ αριθ. C 368 της 23. 12. 1994).

1) Τα ειδικά κριτήρια του γεωργικού τομέα προβλέπουν ότι επιτρέπεται η χορήγηση αυτού του είδους των ενισχύσεων για την εξυγίανση επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες μετά την υλοποίηση επενδύσεων. Κατά την πρακτική της, η Επιτροπή θεωρεί αυτό το είδος ενισχύσεων ως λειτουργικές ενισχύσεις, οι οποίες δεν μπορούν καταρχήν να θεωρηθούν ότι συμβιδάζονται με την κοινή αγορά, εκτός εάν αφορούν γεωργικές προβληματικές επιχειρήσεις και πληρούνται οι ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις:

— οι συγκεκριμένες ενισχύσεις πρέπει να αφορούν τις επιβαρύνσεις τόκων δανείων που έχουν συναφθεί για τη χρηματοδότηση επενδύσεων οι οποίες έχουν ήδη υλοποιηθεί,

— το σφαιρικό ισοδύναμο επιχορήγησης των ενισχύσεων που ενδεχομένως χορηγούνται κατά τη σύναψη των δανείων και των επίμαχων ενισχύσεων δεν μπορεί να υπερβαίνει τα ποσοστά που γίνονται εν γένει αποδεκτά από την Επιτροπή, ήτοι: για τις επενδύσεις στο επίπεδο της πρωτογενούς γεωργικής παραγωγής το 35 % (ή το 75 % στις μειονεκτικές περιοχές υπό την έννοια της οδηγίας 75/268/ΕΟΚ) και και για τις επενδύσεις στο επίπεδο της μεταποίησης ή της εμπορίας γεωργικών προϊόντων το 55 % (ή το 75 % στις περιοχές του στόχου 1) για τα σχέδια που δεν εξαιρούνται από τα τομεακά όρια που προβλέπει η Επιτροπή. Τα τομεακά όρια που εφαρμόζονται είναι εκείνα που υφίσταντο τη στιγμή που αποφασίστηκε η χορήγηση ενισχύσεων για τις επενδύσεις αυτές [βλέπε σχετικά το στοιχείο α) ανωτέρω],

— οι εξεταζόμενες ενισχύσεις πρέπει να είναι το επακόλουθο αναπροσαρμογών του επιτοκίου νέων δανείων που γίνονται για να ληφθεί υπόψη η μεταβολή του κόστους δανεισμού — το ύψος των ενισχύσεων πρέπει να είναι

⁽¹⁾ Επιστολή προς τα κράτη μέλη SEC(74) 4264 της 6. 11. 1974.

⁽²⁾ Επιστολή προς τα κράτη μέλη SG(80) D/8287 της 7. 7. 1980.

⁽³⁾ Επιστολή προς τα κράτη μέλη SG(87) D/3795 της 23. 3. 1987.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 72 της 10. 3. 1994, σ. 3.

κατώτερο ή ίσο με την τροποποίηση των επιτοκίων των νέων δανείων — ή πρέπει να αφορούν γεωργικές εκμεταλλεύσεις που προσφέρουν εγγυήσεις βιωσιμότητας, ιδίως στην περίπτωση που οι επιβαρύνσεις τόκων που προκύπτουν από τα υφιστάμενα δάνεια θέτουν σε κίνδυνο τους γεωργικούς συνεταιρισμούς/γεωργικές επιχειρήσεις με ενδεχόμενη την πώχευσή τους.

Ανεξαρτήτως οποιασδήποτε άλλης εκτιμήσεως, είναι προφανές ότι τα τομεακά όρια δεν τηρήθηκαν σε καμία περίπτωση. Ως εκ τούτου, η επαλήθευση της τήρησης των λοιπών όρων περιττεύει.

Όσον αφορά το ενδεχόμενο ότι οι ενισχύσεις αυτές είναι δυνατό να συνδέονται με επενδύσεις που αποσκοπούν στην προστασία του περιβάλλοντος, ισχύουν οι ίδιες εκτιμήσεις του σημείου 2 στοιχείο α) του παρόντος κεφαλαίου.

- 2) Όπως ανακοίνωσε η Επιτροπή στο πλαίσιο των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν δυσχέρειες (ΕΕ αριθ. C 368 της 23. 12. 1994), οι οποίες εφαρμόζονται και στις γεωργικές επιχειρήσεις, οι ενισχύσεις διάσωσης αποσκοπούν απλώς να εξασφαλίσουν τη συνέχιση της δραστηριότητας της επιχείρησης για μια σύντομη περίοδο έως ότου καταστεί δυνατή η αξιολόγηση των προοπτικών της επιχείρησης.

Για να μπορούν να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά υπό την έννοια των άρθρων 92 και 93, οι εν λόγω ενισχύσεις πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις [διαζευκτικά προς τις προϋποθέσεις που αναπτύχθηκαν στο σημείο 1 στοιχείο β) ανωτέρω]:

- να αποτελούν ενισχύσεις ρευστότητας υπό τη μορφή εγγυήσεων δανείου ή δανείων με τα συνήθη εμπορικά επιτόκια,
- να περιορίζονται στο ποσό που απαιτείται για τη διατήρηση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης (για παράδειγμα, να καλύπτουν τα μισθολογικά έξοδα και τις κανονικές προμήθειες),
- να καταβάλλονται μόνο για την περίοδο που είναι αναγκαία (η οποία κατά γενικό κανόνα δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες) για τον καθορισμό των αναγκαίων και δυνατών μέτρων ανόρθωσης,
- να δικαιολογούνται από οξείς κοινωνικούς λόγους και να μην έχουν ως αποτέλεσμα τη

δημιουργία ανισορροπίας στη βιομηχανική κατάσταση άλλων κρατών μελών,

- η ενίσχυση πρέπει κατά κανόνα να αποτελεί εξαιρετική πράξη (μοναδική καταβολή).

Οι εν λόγω ενισχύσεις δεν πληρούν προφανώς τις προϋποθέσεις αυτές.

Πράγματι, τα επιτόκια που εφαρμόζονται είναι κατώτερα από τα επιτόκια της αγοράς. Επιπλέον, οι ενισχύσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ως ενισχύσεις ρευστότητας που καταβάλλονται για την περίοδο που απαιτείται για τον καθορισμό των αναγκαίων και δυνατών μέτρων ανόρθωσης, όπως προβλέπεται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές, είτε λόγω της διάρκειας του ευεργετήματος (σε κάθε περίπτωση ανώτερη των έξι μηνών), είτε λόγω του ότι δεν έχει διευκρινιστεί το είδος των επιλέξιμων δαπανών. Επιπλέον, οι εν λόγω ενισχύσεις δεν αποτελούν προφανώς εξαιρετική πράξη (μοναδική καταβολή).

Τέλος, οι ιταλικές αρχές δεν γνωστοποίησαν στην Επιτροπή κανένα στοιχείο που να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η χορήγηση της ενίσχυσης συνδέεται με την ύπαρξη σχεδίου αναδιάρθρωσης των δικαιούχων επιχειρήσεων, γεγονός που καθιστά αδύνατη την εφαρμογή των κανόνων και πρακτικών της Επιτροπής σε θέματα αναδιάρθρωσης των επιχειρήσεων. Επί του εν λόγω θέματος ισχύουν οι ίδιες εκτιμήσεις του σημείου 1 του παρόντος κεφαλαίου.

Η Επιτροπή, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, τάσσει στην ιταλική κυβέρνηση προθεσμία ενός μηνός για να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

Καλεί τις κυβερνήσεις των άλλων κρατών μελών και τους λοιπούς ενδιαφερομένους, με δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός της ίδιας προθεσμίας.

Η Επιτροπή επιστά την προσοχή της ιταλικής κυβέρνησης στην επιστολή που έχει αποστείλει σε όλα τα κράτη μέλη, στις 3 Νοεμβρίου 1983, με θέμα τις υποχρεώσεις τους που απορρέουν από το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, καθώς και στην ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. C 318 της 24ης Νοεμβρίου 1983, σ. 3, σύμφωνα με την οποία υπενθυμίζεται ότι κάθε ενίσχυση που χορηγείται παράνομα, δηλαδή χωρίς να αναμένεται η τελική απόφαση στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 της

συνθήκης, μπορεί να οδηγήσει σε αίτημα επιστροφής ή/και άρνησης καταλογισμού στον προϋπολογισμό του ΕΓΤΠΕ της δαπάνης που σχετίζεται με εθνικά μέτρα τα οποία επηρεάζουν άμεσα κοινοτικά μέτρα.

Η ενδεχόμενη επιστροφή θα πρέπει να γίνει σύμφωνα με τις διατάξεις του ιταλικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, οι οποίοι υπολογίζονται με βάση το επιτόκιο που χρησιμοποιείται ως επιτόκιο αναφοράς κατά την αποτίμηση των περιφερειακών καθεστώτων ενίσχυσης και οι οποίοι αρχίζουν να υπολογίζονται από την ημερομηνία χορήγησης της παράνομης ενίσχυσης.»

Η Επιτροπή τάσσει στα άλλα κράτη μέλη και στους λοιπούς ενδιαφερομένους προθεσμία ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης για την υποβολή των παρατηρήσεών τους σχετικά με τα επίμαχα μέτρα στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
Rue de la Loi/Weistraat 200,
B-1049 Βρυξέλλες.

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στην ιταλική κυβέρνηση.

Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ

Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση

(97/C 88/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Ημερομηνία έγκρισης: 18. 12. 1996

Κράτος μέλος: Αυστρία (Kärnten)

Αριθμός ενίσχυσης: N 564/96

Τίτλος: Kresta Anlagenbau GmbH (τομέας: ανέγερση βιομηχανικών εγκαταστάσεων)

Ονομασία του προγράμματος: Δάνειο αναδιάρθρωσης 20 εκατομμύρια αυστριακά σελίνια (1,4 εκατομμύρια Ecu)

Προϋπολογισμός: 1,4 εκατομμύρια αυστριακά σελίνια (0,1 εκατομμύρια Ecu) (παρούσα αξία)

Ένταση ή ύψος της ενίσχυσης: Του δανείου: 7 %

Ημερομηνία έγκρισης: 22. 1. 1997

Κράτος μέλος: Ηνωμένο Βασίλειο

Αριθμός ενίσχυσης: N 858/96

Τίτλος: Χρηματοοικονομικά μέτρα του Ηνωμένου Βασιλείου στο πλαίσιο της ιδιωτικοποίησης του Βασιλικού Ναυπηγείου Rosyth

Ονομασία του προγράμματος: Ιδιωτικοποίηση του Βασιλικού Ναυπηγείου Rosyth (τομέας: κατασκευή και συντήρηση πλοίων)

Ημερομηνία έγκρισης: 17. 2. 1997

Κράτος μέλος: Γαλλία

Αριθμός ενίσχυσης: N 448/95

Τίτλος: Ενίσχυση για απόκτηση εξοπλισμού Jego-Queere από Pescanova

Ονομασία του προγράμματος: Αποκατάσταση του εξοπλισμού μέσω δανείων για την απόκτηση και τον εκμοντερνισμό των σκαφών

Νομική βάση: Circulaire du 21 décembre 1994 du ministère de l'agriculture et de la pêche

Προϋπολογισμός: 20,1 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (± 3 064 024 Ecu)

Ένταση ή ύψος της ενίσχυσης: Τα ποσοστά του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3699/93 του Συμβουλίου για την πρόβλεψη των διαρθρωτικών παρεμβάσεων στον τομέα (ΕΕ αριθ. L 346 της 31. 12. 1993)

Διάρκεια της ενίσχυσης: 1993-1994

Όροι: Οι όροι των κατευθυντήριων γραμμών για τον έλεγχο των εθνικών ενισχύσεων στον τομέα (ΕΕ αριθ. C 260 της 17. 9. 1994) και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3699/93

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

C 61/96 (ex N 408/B/96)

Ιταλία

(97/C 88/05)

*(Άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας)***Ανακοίνωση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, απευθυνόμενη στα άλλα κράτη μέλη και στους λοιπούς ενδιαφερόμενους, σχετικά με τις ενισχύσεις που αποφάσισε να χορηγήσει η περιοχή της Σικελίας στο γεωργικό τομέα**

Με την παρακάτω επιστολή, η Επιτροπή πληροφόρησε την ιταλική κυβέρνηση για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία.

«Με επιστολή της 6ης Δεκεμβρίου 1995, οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή τον περιφερειακό νόμο που αναφέρεται ως αντικείμενο. Με επιστολή της 2ας Μαΐου 1996, οι ίδιες αρχές κοινοποίησαν το κείμενο του περιφερειακού νόμου της 24ης Μαρτίου 1996 (σχέδιο αριθ. 1058) που τροποποιεί τον περιφερειακό νόμο αριθ. 81/95.

Τα μέτρα ενίσχυσης που προβλέπονται στο νόμο αριθ. 81/95, η εφαρμογή του οποίου αναστέλλεται εν αναμονή της απόφασης της Επιτροπής, βάσει του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ, καταγράφηκαν στον κατάλογο ενισχύσεων που κοινοποιήθηκαν υπό τους αριθμούς:

N 408/B/96 περιφερειακός νόμος αριθ. 81/95. Εφαρμογή στους τομείς της παραγωγής ή της μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος II της συνθήκης. N 408/A/96 άλλοι τομείς.

Η παρούσα απόφαση δεν αφορά τον αριθμό N 408/A/96.

Με τέλεξ της 17ης Ιουνίου 1996, ζητήθηκαν από την Επιτροπή συμπληρωματικές πληροφορίες· με επιστολή της 9ης Αυγούστου 1996, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία διεπίστωσε ορισμένες από τις αιτούμενες πληροφορίες και ανακοίνωσε την αποστολή των υπολοίπων πληροφοριών.

Επειδή η εν λόγω απάντηση δεν δύναται να θεωρηθεί ως πλήρης, η Επιτροπή απέστειλε στις 2 Σεπτεμβρίου 1996 μια υπενθύμιση. Οι ιταλικές αρχές απέστειλαν άλλες πληροφορίες με επιστολές της 30ής Οκτωβρίου και της 13ης Νοεμβρίου 1996.

1. Η Επιτροπή αποφάσισε να μην προβάλει αντιρρήσεις σχετικά με τις ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 7 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/95 και στο άρθρο 20 του περιφερειακού νόμου αριθ. 33/96. Για την έγκριση της εν λόγω απόφασης η Επιτροπή έλαβε υπόψη το γεγονός ότι εφόσον τα ποσά που κατεβλήθησαν για τα μέτρα ήταν τα ποσά για τη γεωργική περίοδο 1992/93, πρόκειται για καθυστερημένες πληρωμές για υφιστάμενη ενίσχυση (ενίσχυση N 377/91).

Κατά συνέπεια, η χρηματοδότηση που προβλέπεται από το άρθρο 7 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/95 και από το άρθρο 20 του περιφερειακού νόμου αριθ. 33/96, δύναται να εξακολουθεί να απολαύει της ευνοϊκής εκτίμησης εκ μέρους της Επιτροπής σχετικά με το άρθρο 48 του περιφερειακού νόμου αριθ. 32/91.

Πράγματι, η Επιτροπή, όσον αφορά τις υφιστάμενες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν υπό μορφή πιστώσεων διαχείρισης παρέτεινε μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1997 την τελευταία προθεσμία, εντός της οποίας τα κράτη μέλη οφείλουν να καταστήσουν συμβατά τα καθεστώτα που εγκρίνονται από αυτή, σύμφωνα με την πρακτική που προηγείται του νέου πλαισίου.

Στο πλαίσιο ενός άλλου αριθμού ενίσχυσης που ευρίσκεται επί του παρόντος υπό έλεγχο, βάσει των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ (N 750/B/95), οι ίδιες περιφερειακές αρχές έχουν προβλέψει, αντιθέτως, μέτρο το οποίο προτείνει εκ νέου το καθεστώς του άρθρου 48 του περιφερειακού νόμου αριθ. 32/91, με τις ίδιες λεπτομέρειες, για τα έτη 1995 έως 1997.

Η αξιολόγηση του εν λόγω άλλου μέτρου πρέπει να γίνει, δεδομένου ότι πρόκειται για νέο καθεστώς ενίσχυσης που εξακολουθεί να ισχύει μετά από την 1η Ιανουαρίου 1996⁽¹⁾, κατά την έννοια του πλαισίου σχετικά με τις εθνικές ενισχύσεις υπό μορφή πιστώσεων διαχείρισης (ΕΕ αριθ. C 44 της 16. 2. 1996).

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η παρούσα απόφαση δεν θίγει το αποτέλεσμα του ελέγχου σχετικά με την ενίσχυση που ελέγχεται υπό τον αριθμό N 750/B/95.

2. Η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ σχετικά με το μέτρο ενίσχυσης που προβλέπεται στο άρθρο 4 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/95.
- 2.1. Επιτρέπεται βάσει του εν λόγω άρθρου στον περιφερειακό πάρεδρο για τη γεωργία, να "χορηγήσει τις ενισχύσεις που προβλέπονται από το άρθρο 78 του

⁽¹⁾ Πρόκειται για την ημερομηνία που καθορίστηκε από την Επιτροπή για την εφαρμογή του νέου πλαισίου των εθνικών ενισχύσεων υπό μορφή πιστώσεων διαχείρισης στις μη "υφιστάμενες" ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 93 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

περιφερειακού νόμου αριθ. 25/93 υπέρ των κατόχων αμπελοοινικών εκμεταλλεύσεων οι οποίοι, κατέχοντας δικαίωμα αναφύτευσης κεκτημένο δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 και έχοντας υποστεί ζημιές από την ξηρασία του 1988/90, έχουν υποβάλει αίτηση που έχει ως σκοπό τη λήψη των ενισχύσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88, με τις ίδιες λεπτομέρειες.”

Το άρθρο 78 του νόμου αριθ. 25/93, αναφερόμενο από το ανωτέρω άρθρο, προβλέπει ότι οι κάτοχοι αμπελοοινικών εκμεταλλεύσεων που έχουν υποβάλει αίτηση για εκρίζωση και αναφύτευση και οι οποίοι έχουν υποστεί απώλειες λόγω της ίδιας ξηρασίας, δύνανται να έχουν πρόσβαση στις ενισχύσεις που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88.

Η σύνταξη του άρθρου 4 του περιφερειακού νόμου περιλαμβάνει ανακριθείς νομικές αναφορές· πράγματι μεταξύ των όρων που αναφέρονται στην εν λόγω διάταξη περιλαμβάνεται η απόλαυση δικαιώματος αναφύτευσης κεκτημένου κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 454/80 [περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 — ο τελευταίος αυτός κανονισμός αφορούσε κοινή οργάνωση αγοράς οίνου πριν από την έναρξη της ισχύος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87].

Κατά συνέπεια, οι εισαγόμενες διατάξεις στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 από τον εν λόγω κανονισμό:

- δεν ισχύουν πλέον από την 1η Απριλίου 1987 [ημερομηνία έναρξης της ισχύος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 περί κοινής οργάνωσης της αμπελοοινικής αγοράς],
- δεν προέβλεπαν τη χορήγηση δικαιωμάτων αναφύτευσης.

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής ανέφεραν τα ανωτέρω στις ιταλικές αρχές με τέλεξ της 2ας Σεπτεμβρίου 1996.

Οι ιταλικές αρχές, στην ανακοίνωσή τους της 13ης Νοεμβρίου 1996, διαβεβαιώνουν ότι:

οι δικαιούχοι των ενισχύσεων είναι οι αμπελουργοί, οι οποίοι, λόγω της ξηρασίας των ετών 1988/90 δεν μπόρεσαν να χρησιμοποιήσουν το δικαίωμα αναφύτευσης το οποίο απέκτησαν σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία· οι εν λόγω αμπελουργοί ευρίσκονται, σύμφωνα με τις ιταλικές αρχές, σε μια αντικειμενική κατάσταση οριστικής εκμετάλλευσής·

οι ενισχύσεις είναι του ιδίου τύπου με αυτές που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88·

όσον αφορά την ανακρίβεια των νομικών αναφορών που χρησιμοποιούνται στη διάταξη, οι ιταλικές αρχές εκφράζουν τη γνώμη σύμφωνα με την οποία, η εν λόγω

ανακρίβεια είναι άνευ σημασίας, εφόσον οι ορισμοί του “δικαιώματος αναφύτευσης” που αναφέρονται στα αντίστοιχα παραρτήματα των δύο κανονισμών περί κοινής οργάνωσης αγοράς [κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 και (ΕΟΚ) αριθ. 822/87] είναι συντεταγμένοι κατά τελείως όμοιο τρόπο.

2.2. Τα άρθρα 92, 93 και 94 εφαρμόζονται στις εθνικές ενισχύσεις στον τομέα που αναφέρεται στην εν λόγω περιφερειακή διάταξη από το άρθρο 76 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον αμπελοοινικό τομέα.

2.3. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88⁽¹⁾ σχετικά με τη χορήγηση, για τις αμπελουργικές περιόδους 1988/89 έως 1997/98, περιμοδοτήσεων οριστικής εγκατάλειψης αμπελουργικών εκτάσεων, προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεων (που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων) για τους αμπελουργούς που εγκαταλείπουν οριστικά την παραγωγή. Η εγκατάλειψη πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από τον κανονισμό.

Το ποσό της πριμοδότησης καθορίζεται (βλέπε το τρίτο αιτιολογικό του κανονισμού) ανάλογα με την παραγωγικότητα των σχετικών επιφανειών για να λαμβάνεται υπόψη τόσο το κόστος της ενέργειας εκρίζωσης και η απώλεια του δικαιώματος αναφύτευσης όσο και η απώλεια των μελλοντικών εισοδημάτων. Είναι προφανές ότι ο πρώτος όρος που πρέπει να τηρηθεί είναι ο όρος εκρίζωσης αμπελώνος (άρθρο 4 παράγραφος 2 του κανονισμού: “η χορήγηση της πριμοδότησης εξαρτάται από γραπτή δήλωση στην οποία ο αιτών αναλαμβάνει την υποχρέωση να προβεί ο ίδιος ή μέσω άλλου [...] στην εκρίζωση των αμπελώνων στις εκτάσεις για τις οποίες ζητείται η πριμοδότηση” — άρθρο 6 του κανονισμού: “το ποσό της πριμοδότησης της οριστικής εγκατάλειψης καταβάλλεται [...] υπό τον όρο ότι ο αιτών απέδειξε ότι έχει πράγματι προβεί σε εκρίζωση”).

Στην περίπτωση της εν λόγω ενίσχυσης, φαίνεται ότι ο σκοπός στον οποίο αποβλέπουν οι περιφερειακές αρχές δεν είναι η ενθάρρυνση της εγκατάλειψης των εκτάσεων που ευρίσκονται επί του παρόντος υπό εκμετάλλευση [στόχος που αναφέρεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88] αλλά μάλλον η αποζημίωση των αμπελουργών από τη μη χρησιμοποίηση του δικαιώματος αναφύτευσης.

Η διάταξη του σικελικού νόμου προβλέπει τη χορήγηση ενίσχυσης του ίδιου τύπου με την ενίσχυση που αναφέρεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 (που έχει ως στόχο την εκρίζωση των υπαρχόντων αμπελώνων και υπολογίζεται βάσει της προβλεπόμενης ζημίας που θα προέκυπτε από μια τέτοια εκρίζωση) ως αντιστάθ-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 132 της 28. 5. 1988, σ. 3. Η ισχύς του κανονισμού παρατείνεται έως την αμπελουργική περίοδο 1997/98 από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1595/96 της 30ής Ιουλίου 1996 (ΕΕ αριθ. L 206 της 16. 8. 1996, σ. 36).

μισμα ενός γενεσιουργού γεγονότος που δεν έχει κοινά σημεία με το γενεσιουργό γεγονός της συγχρηματοδοτούμενης ενίσχυσης.

Λαμβανομένων υπόψη των λεπτομερειών υπολογισμού της ενίσχυσης που αναφέρεται στον κοινοτικό κανονισμό καθώς και της διαφοράς του γενεσιουργού γεγονότος στις δύο περιπτώσεις, καθεστώς “κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88” και εν λόγω περιφερειακή ενίσχυση, η χορήγηση της εν λόγω ενίσχυσης θα κατέληγε σίγουρα σε μια υπεραυξημένη αντιστάθμιση του κόστους που αναλαμβάνουν οι δικαιούχοι.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, δεν είναι δυνατόν να υποστηριχθεί ότι η διάταξη του σικελικού νόμου να ακολουθεί στόχο “ανάλογο” προς αυτόν του κοινοτικού καθεστώτος κατά την έννοια του άρθρου 19 του εν λόγω κανονισμού: “ο παρών κανονισμός δεν αποτελεί εμπόδιο για τη χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται από τους εθνικούς κανονισμούς που έχουν ως σκοπό την επίτευξη στόχων ανάλογων με τους στόχους που ακολουθεί ο εν λόγω κανονισμός. Η χορήγηση των ενισχύσεων αυτών [...] εξαρτάται από την εξέτασή τους βάσει των άρθρων 92, 93 και 94 της συνθήκης ΕΚ”.

- 2.4. Οι ανωτέρω εκτιμήσεις εφαρμόζονται στην περίπτωση κατά την οποία ισχύουν τα εν λόγω δικαιώματα αναφύτευσης.

Στην εν λόγω περίπτωση, τα δικαιώματα αναφύτευσης που αναφέρονται στην εν λόγω περιφερειακή διάταξη [κεκτημένο δικαίωμα δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79] δεν ισχύουν (εφόσον η διάρκειά τους είχε καθορισθεί για οκτώ έτη βάσει της διάταξης της πρώην κοινής οργάνωσης αγοράς και, κατά συνέπεια, το “τελευταίο” κεκτημένο δικαίωμα αναφύτευσης βάσει του εν λόγω κανονισμού έληξε το αργότερο οκτώ έτη μετά τις 31 Μαρτίου 1987).

Ουσιαστικά, αποδεικνύεται ότι η εν λόγω περιφερειακή ενίσχυση αποβλέπει στη χορήγηση των ενισχύσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1442/88 (για τους κατόχους εκμεταλλεύσεων που προβαίνουν σε εκρίζωση των αμπελώνων τους) προς όφελος των σικελών αμπελουργών, οι οποίοι απέκτησαν δικαίωμα αναφύτευσης δυνάμει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 337/79 και οι οποίοι, λόγω των κλιματικών συνθηκών του 1988/90 δεν μπόρεσαν να χρησιμοποιήσουν το εν λόγω δικαίωμα αναφύτευσης. Πρόκειται, κατά συνέπεια, για αναδρομική αποζημίωση για την “απώλεια” δικαιώματος αναφύτευσης που δεν δύναται πλέον να χρησιμοποιηθεί.

Κατά συνέπεια, εάν στην περίπτωση ενός ισχύοντος δικαιώματος αναφύτευσης, η χορήγηση ενίσχυσης του τύπου “1442/88” θα είχε ως επίπτωση την υπεραύξηση της αποζημίωσης του κόστους που έχει αναλάβει ο αμπελουργός, στην περίπτωση ενός δικαιώματος αναφύτευσης νομικά ανύπαρκτου, η ενίσχυση θα ήταν απλώς αδικαιολογητή (κατά την έννοια ότι δεν αντιστοιχεί σε αυτή καμία αντιστάθμιση) και θα πρέπει να

θεωρηθεί ως ενίσχυση λειτουργίας καταρχάς ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

Η εν λόγω ενίσχυση αποβλέπει σε ένα τομέα που υπόκειται, σε ό,τι αφορά επίσης την εγκατάλειψη της παραγωγής, σε διατάξεις που αφορούν κοινή οργάνωση αγοράς. Οι εν λόγω διατάξεις περιέχουν, σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, πλήρη και αποκλειστικό χαρακτήρα που εμποδίζει τα κράτη μέλη να λάβουν μέτρα που θα μπορούσαν να τις θίξουν.

Ενόψει των ανωτέρω, η εν λόγω περιφερειακή ενίσχυση αποτελεί παράβαση των κοινοτικών διατάξεων για κοινή οργάνωση αγοράς στον αμπελοοικονομικό τομέα [κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 822/87]· κατά συνέπεια, η εν λόγω ενίσχυση δεν δύναται να απολαύει καμίας των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στις παράγραφους 2 και 3 του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ.

3. Η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ έναντι του μέτρου που προβλέπεται στο άρθρο 8 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/95.

Το εν λόγω άρθρο προβλέπει την αύξηση κατά 10 000 εκατομμύρια ιταλικές λίρες του ανανεωτικού κεφαλαίου που υπάρχει στο CRIAS (Cassa regionale per il credito alle imprese artigiane) και χρησιμοποιείται για τη χορήγηση των πιστώσεων διαχείρισης στις χειροτεχνικές επιχειρήσεις.

Η Επιτροπή εξήτησε από τις ιταλικές αρχές να διευκρινίσουν τους τομείς δραστηριότητας που υφίστανται στον καθορισμό της χειροτεχνικής επιχείρησης και, ιδίως, εάν αυτή περιλαμβάνει δραστηριότητες παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων.

Οι ιταλικές αρχές απαντούν ότι:

η έννοια της χειροτεχνικής επιχείρησης που παρέχεται από τον εθνικό νόμο πλαίσιο στον τομέα των χειροτεχνικών δραστηριοτήτων αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της το “γεωργικό τομέα”, χωρίς να διευκρινίζει εάν η εν λόγω εξαίρεση αφορά μόνο την πρακαταρκτική δραστηριότητα παραγωγής ή επίσης τις δραστηριότητες μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων.

στην εν λόγω περιοχή, η έννοια της χειροτεχνικής επιχείρησης ερμηνεύθηκε ορισμένες φορές, από νομοθετικά κείμενα ad hoc, κατά τρόπον ώστε να περιλαμβάνει ορισμένες δραστηριότητες μεταποίησης και εμπορίας (π.χ. όσον αφορά τις επενδύσεις στο γαλακτοκομικό τομέα).

στην εν λόγω περίπτωση, δεδομένου ότι δεν εδόθη καμία διευκρίνιση ως προς το περιεχόμενο της έννοιας χειροτεχνική δραστηριότητα, η αναφορά πρέπει να γίνει στον εθνικό νόμο πλαίσιο και, κατά συνέπεια, κατ' εξαίρεση του “γεωργικού τομέα” χωρίς μεταγενέστερη διευκρίνιση.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, δεν δύναται να καθορισθεί, βάσει των πληροφοριών που παρέχουν οι ιταλικές αρχές, το ακριβές πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/95. Ουσιαστικά, δεν δύναται να αποκλεισθεί ότι οι πιστώσεις διαχείρισης που έχουν χορηγηθεί από το CRIAS αφορούν επίσης χειροτεχνικές επιχειρήσεις που λειτουργούν στον τομέα μεταποίησης ή/και εμπορίας γεωργικών προϊόντων.

Λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω υποθέσεως, εφαρμόζονται οι διατάξεις κοινοτικού πλαισίου στον τομέα βραχυπρόθεσμων πιστώσεων με επιδοτούμενο επιτόκιο στον γεωργικό τομέα (πιστώσεις διαχείρισης) (βλέπε ανωτέρω σημείο 1)· δεν έχει χορηγηθεί καμία πληροφορία δυνάμενη να επιτρέψει την αξιολόγηση της εν λόγω περιφερειακής διάταξης βάσει του εν λόγω πλαισίου. Κατά συνέπεια, είναι αδύνατον να ελεγχθεί η συμβατότητα των μέτρων ενίσχυσης που προβλέπονται στην εν λόγω διάταξη με τις εφαρμοζόμενες κοινοτικές διατάξεις.

Εν όψει αυτού, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, όσον αφορά την ενίσχυση που προβλέπεται στο άρθρο 8 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/95 κατά το μέτρο που εφαρμόζεται στον τομέα παραγωγής ή/και μεταποίησης ή/και εμπορίας των προϊόντων του παραρτήματος II της συνθήκης (δηλαδή κατά το μέτρο κατά το οποίο η εξαίρεση του "γεωργικού τομέα" από το πεδίο εφαρμογής της δεν αφορά όλες τις δραστηριότητες).

4. Η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, όσον αφορά τις ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 9 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/95.

Το άρθρο 9 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/95 επιτρέπει τις δαπάνες που αναφέρονται στον τίτλο 05 του περιφερειακού Υπουργείου Συνεργασίας και αυξάνει κατά 3 000 εκατομμύρια ιταλικές λίρες το κονδύλι του περιφερειακού προϋπολογισμού αριθ. 75826.

Οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι οι δαπάνες που αναφέρονται στο άρθρο 9 του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/95, εφαρμόζονται για την επαναχρηματοδότηση των ενισχύσεων που προβλέπονται στον περιφερειακό νόμο αριθ. 26 της 27ης Μαΐου 1987 που ελέγχονται υπό τους αριθμούς C 3/87 (εγκρινόμενος με απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 1987) και C 45/87 [εγκρινόμενος με απόφαση SG(88) D/12824 της 8ης Νοεμβρίου 1988]. Ο νόμος αριθ. 26 της 27ης Μαΐου 1987 έχει παραταθεί και ορισμένες από τις διατάξεις του έχουν τροποποιηθεί από τον περιφερειακό νόμο αριθ. 25/90 ελεγχόμενος και εγκρινόμενος από την Επιτροπή στο έγγραφο ενισχύσεων NN 27/92 [απόφαση SG(92) D/15059 της 3ης Νοεμβρίου 1992].

Ωστόσο, οι διάφοροι νόμοι που απαριθμούνται ανωτέρω και βάσει των οποίων εφαρμόζονται οι ενισχύσεις στον αλιευτικό τομέα, έχουν εξετασθεί σε σχέση με τις κατευθυντήριες γραμμές για τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων στον αλιευτικό τομέα, δημοσιευόμενες στην ΕΕ αριθ. C 269 της 19ης Οκτωβρίου 1985, οι οποίες αναφέρονταν στην τήρηση των όρων που απαριθμούνται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4028/86 του Συμβουλίου, σχετικά με τις κοινοτικές ενέργειες για τη βελτίωση και την προσαρμογή των διαρθρώσεων της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας.

Η Επιτροπή δεν διαθέτει επαρκή στοιχεία πληροφόρησης που να της επιτρέπουν να αξιολογήσει εάν οι ενισχύσεις που χορηγούνται στο πλαίσιο του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/95 στον αλιευτικό τομέα, συμβιβάζονται με την ισχύουσα νομοθεσία, δηλαδή τις κατευθυντήριες γραμμές για τον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας που δημοσιεύθηκαν στην ΕΕ αριθ. C 260 της 17ης Σεπτεμβρίου 1994, οι οποίες αναφέρονται στην τήρηση των όρων που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3699/93 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1993, περί καθορισμού των κριτηρίων και όρων των κοινοτικών παρεμβάσεων με διαρθρωτικό σκοπό στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας καθώς και της μεταποίησης και της εμπορίας των προϊόντων τους.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, η Επιτροπή, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2, ζητά από την ιταλική κυβέρνηση να διευκρινίσει επακριβώς τις ενισχύσεις στον αλιευτικό τομέα που δικαιούνται επαναχρηματοδότησης στο πλαίσιο του περιφερειακού νόμου αριθ. 81/95, καθώς και τους όρους χορήγησης των εν λόγω ενισχύσεων, ώστε να επιτραπεί στην Επιτροπή να επανεξετάσει τα διάφορα μέτρα ενισχύσεων σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

Η Επιτροπή, στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, τάσσει στην ιταλική κυβέρνηση προθεσμία ενός μηνός για να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της.

Η Επιτροπή πληροφορεί την ιταλική κυβέρνηση ότι πρόκειται να δημοσιεύσει ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* με την οποία θα ειδοποιεί τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τυχόν παρατηρήσεις τους.»

Η Επιτροπή τάσσει στα άλλα κράτη μέλη και στους λοιπούς ενδιαφερόμενους προθεσμία ενός μηνός από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, για να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
Rue de la Loi/Wetstraat 200,
B-1049 Βρυξέλλες.

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στην ιταλική κυβέρνηση.

Προηγούμενη κοινοποίηση συγκέντρωσης
(Υπόθεση IV/M.900 — BT/Tele-DK/SBB/Migros/UBS)

(97/C 88/06)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. Στις 10 Μαρτίου 1997, η Επιτροπή έλαβε κοινοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ με την οποία οι επιχειρήσεις British Telecommunications plc (Ηνωμένο Βασίλειο) (BT), Tele Danmark A/S (Δανία) (Tele-DK), Schweizerische Bundesbahnen (Ελβετία) (SBB), Migros-Genossenschafts-Bund (Ελβετία) (Migros) και η Schweizerische Bankgesellschaft (Ελβετία) (UBS) αποκτούν με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού κοινό έλεγχο της επιχείρησης Newtelco AG (Ελβετία) με αγορά μετοχών.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

- για την BT: παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και εξοπλισμού στο Ηνωμένο Βασίλειο και αλλού
- για την Tele-DK: παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών στη Δανία και αλλού
- για την SBB: παροχή κυρίως σιδηροδρομικών υπηρεσιών στην Ελβετία, αλλά και παροχή τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών στην Ελβετία και αλλού
- για την Migros: κυρίως παροχή προϊόντων λιανικής αλλά και τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες στην Ελβετία
- για την UBS: παροχή κυρίως τραπεζικών υπηρεσιών, αλλά και τηλεπικοινωνιακών στην Ελβετία και αλλού
- για την Newtelco AG: ανενεργός.

3. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η κοινοποιηθείσα συγκέντρωση θα μπορούσε να εμπέσει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιεσδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά IV/M.900 — BT/Tele-DK/SBB/Migros/UBS. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με τέλεφαξ [αριθ. (32-2) 296 43 01/296 72 44] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (ΓΔ IV),
Διεύθυνση Β — Task Force Συγκεντρώσεων,
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150,
B-1040 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 395 της 30. 12. 1989· διορθωτικό στην ΕΕ αριθ. L 257 της 21. 9. 1990, σ. 13.

III

(Πληροφορίες)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εκμετάλλευση τακτικών αεροπορικών γραμμών

Πρόσκληση υποβολής προσφορών, εκ μέρους της Γαλλίας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92 του Συμβουλίου για την εκμετάλλευση των τακτικών εποχιακών αεροπορικών γραμμών μεταξύ Rochefort-Saint-Agnan και Paris-Orly

(97/C 88/07)

1. Εισαγωγή

Κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92 της 23. 7. 1992 σχετικά με την πρόσβαση των κοινοτικών αερομεταφορέων στις ενδοκοινοτικές αεροπορικές συνδέσεις, η Γαλλία αποφάσισε να επιβάλει υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας στις τακτικές εποχιακές γραμμές που εκτελούνται μεταξύ Rochefort-Saint-Agnan και Paris-Orly. Τα πρότυπα που απαιτούνται, για τις εν λόγω υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας, έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. C 87 της 18. 3. 1997.

Εφόσον κανένας αερομεταφορέας δεν θα έχει αρχίσει ή δεν θα ευρίσκεται στο σημείο να αρχίσει, έως τις 27. 5. 1997, την εκμετάλλευση τακτικών εποχιακών αεροπορικών δρομολογίων μεταξύ Rochefort-Saint-Agnan και Paris-Orly, σύμφωνα με τις επιβαλλόμενες υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας χωρίς να ζητήσει χρηματοδοτική αντιστάθμιση, η Γαλλία αποφάσισε, στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του ανωτέρω κανονισμού, να περιορίσει την πρόσβαση σε ένα μόνον αερομεταφορέα και να παραχωρήσει - μετά από πρόσκληση υποβολής προσφορών - το δικαίωμα εκμετάλλευσης των εν λόγω δρομολογίων από τις 27. 6. 1997.

2. Αντικείμενο της πρόσκλησης υποβολής προσφορών

Η εκτέλεση, από τις 27. 6. 1997, τακτικών εποχιακών αεροπορικών δρομολογίων μεταξύ Rochefort-Saint-Agnan και Paris-Orly, με την προϋπόθεση ότι τα εν λόγω δρομολόγια θα πραγματοποιούνται από την τελευταία Παρασκευή του Ιουνίου έως και την πρώτη Δευτέρα του Σεπτεμβρίου, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας που επιβάλλονται για το συγκεκριμένο δρομολόγιο, όπως αυτές έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* αριθ. C 87 της 18. 3. 1997.

3. Συμμετοχή στην πρόσκληση υποβολής προσφορών

Η συμμετοχή είναι ανοικτή σε όλους τους αερομεταφορείς κατόχους ισχύουσας άδειας εκμετάλλευσης που έχει εκδοθεί από κράτος μέλος βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2407/92 του Συμβουλίου της 23. 7. 1992 σχετικά με τις άδειες των αερομεταφορέων.

4. Διαδικασία πρόσκλησης υποβολής προσφορών

Η παρούσα πρόσκληση υποβολής προσφορών υπόκειται στις διατάξεις του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχεία δ), ε), στ), ζ), η) και θ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92.

5. Φάκελος πρόσκλησης υποβολής προσφορών

Ο πλήρης φάκελος της πρόσκλησης υποβολής προσφορών, ο οποίος περιέχει το συγκεκριμένο κανονισμό της πρόσκλησης υποβολής προσφορών και τη σύμβαση ανάθεσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας με το τεχνικό της παράρτημα (κείμενο των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας που έχει δημοσιευθεί στις 18. 3. 1997 στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*), διατίθεται δωρεάν από το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο του Rochefort και Saintonge, του οποίου η διεύθυνση και τα στοιχεία έχουν ως εξής:

Chambre de Commerce et d'industrie de Rochefort et de Saintonge, La Corderie Royale, BP 129, F-17306 Rochefort Cedex, τηλ. 5 46 84 11 84, τηλεφάξ 5 46 99 13 28.

6. Χρηματοδοτική αντιστάθμιση

Στις προσφορές που θα υποβάλουν οι υποψήφιοι, θα αναφέρεται ρητά το ποσό που ζητείται χρηματοδοτική αντιστάθμιση για την εποχιακή εκμετάλλευση του δρομολογίου επί τρία έτη από την προβλεπόμενη ημερομηνία έναρξης της εκμετάλλευσης, του εν λόγω ποσού αναλυόμενου ανά έτος. Το ακριβές ποσό της χρηματοδοτικής αντιστάθμισης που θα χορηγηθεί τελικά καθορίζεται ετησίως, εκ των υστέρων, συναρτήσει των δαπανών και των εσόδων που προήλθαν όντως από τη γραμμή, εντός των ορίων που περιέχει η προσφορά. Το μέγιστο αυτό όριο μπορεί να αναθεωρηθεί μόνον σε περίπτωση που μεταβληθούν απρόβλεπτα οι συνθήκες εκμετάλλευσης.

Οι ετήσιες πληρωμές πραγματοποιούνται υπό μορφή προκαταβολών και υπολοίπου εξόφλησης. Το υπόλοιπο εξόφλησης καταβάλλεται μόνον εφόσον εγκριθούν οι λογαριασμοί του μεταφορέα για τη συγκεκριμένη γραμμή και εφόσον επαληθευθεί ότι η εκτέλεση των δρομολογίων πραγματοποιήθηκε υπό τις συνθήκες που προβλέπονται στο άρθρο 8 κατωτέρω.

Σε περίπτωση λύσης της σύμβασης πριν από την κανονική λήξη της, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 8 το συντομότερο δυνατόν, ούτως ώστε να επιτραπεί η καταβολή της οφειλόμενης χρηματοδοτικής αντιστάθμισης στον μετα-

φορέα, της οποίας το μέγιστο όριο που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο του παρόντος άρθρου, μειώνεται ενδεχομένως ανάλογα με την πραγματική διάρκεια της εκμετάλλευσης.

7. Διάρκεια της σύμβασης

Η διάρκεια της σύμβασης (σύμβαση ανάθεσης παροχής δημόσιας υπηρεσίας) είναι τριετής, αρχομένης από την ημερομηνία που προβλέπεται η έναρξη των αεροπορικών δρομολογίων και που αναφέρεται στο άρθρο 2 της πρόσκλησης υποβολής προσφορών.

8. Επαλήθευση εκτέλεσης των δρομολογίων και των λογαριασμών του μεταφορέα

Η εκτέλεση των δρομολογίων και η αναλυτική λογιστική του μεταφορέα για τα δεδομένα δρομολόγια εξετάζονται τουλάχιστον μία φορά ανά έτος σε συνεννόηση με τον μεταφορέα.

9. Λύση της σύμβασης και προειδοποίηση

Η σύμβαση μπορεί να λυθεί από ένα από τα δύο συμβαλλόμενα μέρη πριν από τη φυσιολογική λήξη της ισχύος της, μόνον κατόπιν προειδοποίησης έξι μηνών. Σε περίπτωση που δεν τηρήσει ο μεταφορέας την υποχρέωση δημόσιας υπηρεσίας, θεωρείται ότι αυτός έλυσε τη σύμβαση χωρίς προειδοποίηση εφόσον δεν αρχίσει δεν αρχίσει και πάλι να εκτελεί το δρομολόγιο σύμφωνα προς τις υποχρεώσεις δημόσιας υπηρεσίας εντός προθεσμίας ενός μηνός μετά από προειδοποιητική επιστολή.

10. Κυρώσεις

Η μη τήρηση από τον μεταφορέα της προθεσμίας προειδοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 9, υπόκειται σε κυρώσεις. Αυτές υπολογίζονται πολλαπλασιάζοντας με συντελεστή τρία το μέσο μηνιαίο έλλειμμα που διαπιστώθηκε το

προηγούμενο έτος ή, ελλείψει αυτού, το μέσο μηνιαίο ύψος της απαιτούμενης αντιστάθμισης για το πρώτο έτος εκμετάλλευσης, πολλαπλασιαζόμενο επί τους μήνες αθέτησης της υποχρέωσης.

Σε περίπτωση λύσης της σύμβασης λόγω μη εκτέλεσης των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας, ο μεταφορέας υπόκειται στις αναφερόμενες στο ανωτέρω εδάφιο κυρώσεις, για αριθμό μηνών αθέτησης της υποχρέωσης προειδοποίησης ο οποίος έχει καθορισθεί κατ' αποκοπήν σε έξι.

11. Υποβολή των προσφορών

Οι προσφορές πρέπει να αποσταλούν ταχυδρομικώς με συστημένη επιστολή και απόδειξη παραλαβής, οπότε αποδεικτικό της ημερομηνίας αποστολής αποτελεί η σφραγίδα του ταχυδρομείου, ή να παραδοθούν επιτόπου με απόδειξη παραλαβής το ενωρίτερο ένα μήνα και το αργότερο πέντε εβδομάδες από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας πρόσκλησης υποβολής προσφορών στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, πριν από τις 17.00, (τοπική ώρα) στην ακόλουθη διεύθυνση:

Chambre de Commerce et d'industrie de Rochefort et de Saintonge, La Corderie Royale, BP 129, F-17306 Rochefort Cedex.

12. Ισχύς της πρόσκλησης υποβολής προσφορών

Η παρούσα πρόσκληση υποβολής προσφορών ισχύει, σύμφωνα με την πρώτη φράση του στοιχείου δ) της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2408/92, υπό την προϋπόθεση ότι κανένας κοινοτικός αερομεταφορέας δεν θα υποβάλει, πριν από τις 27.5.1997, πρόγραμμα εκμετάλλευσης της εν λόγω γραμμής από τις 27.6.1997, κατά τις επιβαλλόμενες υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας και χωρίς να λάβει καμία οικονομική αντιστάθμιση.

Πρόγραμμα Alfa

Πρόσκληση για την υποβολή προτάσεων στα πλαίσια του προγράμματος Alfa

Alfa είναι το αρκτικόλεξο του προγράμματος «Λατινική Αμερική — Ακαδημαϊκή εκπαίδευση» το οποίο θέσπισε η Επιτροπή στις 10. 3. 1994. Το πρόγραμμα, το οποίο τέθηκε σε ισχύ την 1. 11. 1994, θα έχει πενταετή διάρκεια.

Οι κύριοι στόχοι του προγράμματος Alfa είναι οι ακόλουθοι:

i) Ενθάρρυνση της συνεργασίας της Λατινικής Αμερικής και της Ευρώπης στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης προκειμένου να καλυφθούν τα κενά και να γεφυρωθούν το χάσμα και οι ανισοροπίες που υπάρχουν μεταξύ των δύο αυτών περιφερειών διά μέσου της ενίσχυσης του επιστημονικού, ακαδημαϊκού και τεχνολογικού δυναμικού της Λατινικής Αμερικής.

ii) Πρώθηση προγραμμάτων συνεργασίας διά μέσου δικτύων ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της Ευρώπης και της Λατινικής Αμερικής με σκοπό την από κοινού ανάπτυξη ακαδημαϊκών δραστηριοτήτων, τη διευκόλυνση των ανταλλαγών μεταπτυχιακών και προπτυχιακών σπουδαστών και άλλων δραστηριοτήτων, με απώτερο στόχο τη συμβολή στην περιφερειακή ολοκλήρωση των χωρών της Λατινικής Αμερικής και την ενίσχυση των ανταλλαγών μεταξύ των εν λόγω χωρών.

Οι δραστηριότητες αυτές χωρίζονται σε δύο υποπρογράμματα:

— Υποπρόγραμμα Α: Συνεργασία για τη διαχείριση των ιδρυμάτων,

— Υποπρόγραμμα Β: Συνεργασία για την επιστημονική και τεχνολογική κατάρτιση.

Υποπρόγραμμα Α: Συνεργασία για τη διαχείριση των ιδρυμάτων με στόχο τα ακόλουθα:

- την ακαδημαϊκή και διοικητική διαχείριση,
- την ακαδημαϊκή αναγνώριση των βαθμών, τίτλων και πτυχίων,
- τη δελτίωση, προσαρμογή και, ενδεχομένως, την εναρμόνιση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων,
- την συνεργασία ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και επιχειρήσεων,
- την καινοτομία και τη συστηματικοποίηση των εκπαιδευτικών καθηκόντων,
- την αξιολόγηση των ιδρυμάτων.

Υποπρόγραμμα Β — Συνεργασία για την επιστημονική και τεχνολογική κατάρτιση με στόχο τα ακόλουθα:

- την προώθηση εκπαιδευτικών προγραμμάτων στους ακόλουθους κλάδους:

— την προηγμένη κατάρτιση (διδασκτορικά διπλώματα, διπλώματα μάστερ και επαγγελματικές ειδικότητες),

— τη συμπληρωματική κατάρτιση σπουδαστών που διανύουν τα δύο τελευταία έτη της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (για την απόκτηση πτυχίου),

— την από κοινού σύλληψη ερευνητικών προγραμμάτων.

Το πρόγραμμα Alfa θα προωθήσει κατά προτεραιότητα ακαδημαϊκά προγράμματα τα οποία συνδέονται με:

— τις οικονομικές και κοινωνικές επιστήμες γενικότερα, και ειδικότερα τους ακόλουθους κλάδους:

— διοίκηση επιχειρήσεων,

— δημόσια υπηρεσία,

— οικονομικά και οικονομική νομοθεσία,

— περιβαλλοντικές σπουδές,

— περιφερειακή ολοκλήρωση,

— αγροτική ανάπτυξη,

— χωροταξία και πολεοδομία,

— κοινωνική και εκπαιδευτική πολιτική,

— μηχανολογικές επιστήμες,

— ιατρική και άλλες υγειονομικές επιστήμες.

Τα ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των χωρών της Λατινικής Αμερικής καλούνται να υποβάλουν προτάσεις στα πλαίσια του υποπρογράμματος Α ή του υποπρογράμματος Β. Ο οδηγός του προγράμματος Alfa και τα έντυπα για την υποβολή προδιατίθενται από το Γραφείο Τεχνικής Υποστήριξης του προγράμματος Alfa, από τις αντιπροσωπείες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στα κράτη μέλη και τις εξωτερικές αντιπροσωπείες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Λατινική Αμερική.

Για περισσότερες πληροφορίες και έντυπα υποβολής αιτήσεων, παρακαλείσθε να απευθυνθείτε στην ακόλουθη διεύθυνση:

BAT/CEEETA, rue Joseph II 36-4°, B-1000 Bruxelles, τηλ. (32-2) 219 04 53, τέλεφαξ (32-2) 219 63 84.

Προθεσμία υποβολής των αιτήσεων: 30. 4. 1997

Οι επόμενες προσκλήσεις για την υποβολή προτάσεων είναι οι ακόλουθες:

10/1997.